

De zevende zonde !

Een tragikomedie van Pol Anrys

P. Anrys, Carleerlaan 6, 3012 Wilsele, tel. 016/23.42.48 (pol.anrys@breakaleg.be)

De zevende zonde

Personages:

Eerste bedrijf:

1. **Philippe:** engel – poetsman, is homo, draagt werkkleren en daarover een ouderwetse huisvrouwenschort, heeft een hoofddoekje op en op de rug witte vleugels / Van zodra de eerste beklagde binnenkomt wordt hij de knappe onthaalengel, volledig in het wit, zonder hoofddoekje en schort. Hij speelt het typische karikatuur van een homo. (*Leeftijd: 20 à 30 jaar*)
2. **Agñeska:** engel –jonge (Poolse) poetsvrouw, draagt werkkleren en daarover een ouderwetse huisvrouwenschort, heeft een hoofddoekje op en op de rug witte vleugels
3. **Roos:** engel – dochter van Jos. Zij wordt opgeroepen als verdediger van haar vader, volledig in het wit met witte vleugels op de rug. (*Leeftijd 20 à 30 jaar*)
4. **Sint Pieter:** aartsengel, volledig in het wit met witte vleugels op de rug . Die rol kan ook door een vrouw worden gespeeld, maar dan onder de naam Sint Petronella (leeftijd onbepaald)
5. **Cruella:** Schoonmoeder van Jos, duivel, volledig in het zwart met zwarte vleugels op de rug. Die rol wordt gespeeld door de actrice die Dora speelt in de andere taferelen (*leeftijd 40 à 50 jaar*)
6. **Jozef Toussaint :** Verschrikkelijk saaie man met een monotone enerverende stem (*leeftijd 40 à 50 jaar*)
7. **Emilie Wijnhuis:** Vrouw van tussen de 40 en 50 jaar, drankorgel
8. **Jos Vandenbosch:** Macho vrouwenloper, leeftijd 40 à 50 jaar
9. God (Men hoort hem wel maar ziet hem niet)

Tweede en derde en vierde bedrijf:

1. Philippe Deroose (zoon van Jozef en verloofde van Roos), is niet homo maar heeft wel vrouwelijke “trekjes”
2. Agñeska: jonge (Poolse) poetsvrouw
3. Roos Vandenbosch (dochter van Jos)
4. Pierre (leverancier van koelkasten, indien een vrouw, Petra)
5. Dora Engels (vrouw van Jos)
6. Jozef Toussaint (saaie man, stiefvader van Philippe)
7. Emilie Wijnhuis (moeder van Philippe en drankorgel)
8. Jos Vandenbosch (vader van Roos en macho vrouwenloper), uitbundig en extrovert persoon
9. God (Men hoort hem wel maar ziet hem niet)

Ieder personage heeft een dubbelrol. De acteur/actrice naast nummer 1 in het eerste bedrijf is dezelfde acteur als nummer 1 in het tweede, derde en vierde bedrijf enz.

Decor:

Het decor moet zeer eenvoudig en zeer snel omvormbaar zijn

BASIS: Als je het heel eenvoudig wil houden kan het als onderstaand beschreven

- ✓ Het decor moet twee niveaus hebben, met vooraan de eerste helft van de scène en achteraan de tweede helft die minstens 40 cm hoger moet zijn dan de voorste helft.
- ✓ De achterste helft is eveneens in twee verdeeld, met een opening die een groot schuifraam voorstelt (moet steeds open blijven) dat uitgeeft op een terras. Op het gedeelte vóór het terras moeten de acteurs links en rechts weg kunnen.
- ✓ Op de infini zien we een willekeurig vergezicht van op een twaalfde verdieping van een appartement. Het terras is afgeboord met een gesloten balustrade. Die balustrade is erg belangrijk op het einde van het stuk, want dan moet een acteur aan de buitenzijde van de balustrade gaan hangen, zodat we alleen zijn handen aan de rand zien. Er moet dus voldoende diepte zijn zodat we de acteur niet zien (vandaar het verhoogd podium van 40 cm+ een balustrade van 80 cm).
- ✓ De voorste helft van het decor moeten de acteurs ook links en rechts weg kunnen
- ✓ Het decor is bij voorkeur volledig wit. Dat kunnen vaste wanden zijn, maar evengoed witte doeken.
- ✓ Als meubilair hebben we drie identieke tafels nodig van minstens 180 cm lengte, 80 cm breedte en 70 à 80 cm hoogte
Een driezit of drie identieke eenzitters en een zestal identiek stoelen

Eerste tafereel:

De scheiding met de opening naar het terras is afgeschermd met witte (gaas)doeken of glasgordijn of ...

Op de voorste helft van het decor staat rechts één tafel met twee stoelen en links staat de driezit. Op het verhoogde gedeelte van de scène staat een van de twee overige tafels met twee stoelen achter. De scène heeft een “warm” lichtkleur

Tweede tafereel:

Tijdens de wissel wordt op het bovenste gedeelte een tafel tegen de andere gezet zodat we een “bed” krijgen waarop een donsdeken wordt gelegd. Het terras blijft afgeschermd.

Op voorste gedeelte wordt de tafel in het midden gezet, met vier stoelen. De driezit blijft staan. Als de scène in het bed wordt gespeeld wordt enkel de “slaapkamer” (ander kleur dan de hemelscène) belicht. Speelt de onbijtscène zich af dan wordt enkel de voorste scène belicht.

Derde tafereel:

De doeken voor het terras zijn weg. De driezit staat nu op de bovenste scène en twee tafels staan in de lengte tegen elkaar op de voorste scène, met 6 stoelen.

Bij voorkeur weer een ander lichtkleur tegen de wanden.

Vierde tafereel:

Identiek aan het derde tafereel, maar één van de twee tafels vooraan is weg en er staan nog vier stoelen aan de tafel. Indien mogelijk ook hier weer een ander lichtkleur tegen de wanden.

Voor het overige mag het decor aangekleed worden naar eigen keuze en mogelijkheden.

Het verhaal:

Jos verschijnt aan de hemelpoort nadat hij tijdens het plegen van overspel op een nogal domme manier om het leven is gekomen. In de gerechtszaal aan de hemelpoort passeert zijn losbandig leven de revue in een proces waarin zijn eigen schoonmoeder, als openbare aanklager fungeert. Als hij op het einde van zijn proces naar de hel wordt verbannen, wordt hij echter badend in het zweet wakker. Het was gelukkig maar een droom ... of toch niet ...?

Die middag moet Jos met zijn vrouw en dochter gaan eten bij de toekomstige schoonouders van zijn dochter, voor een eerste kennismaking. De dag begint echter niet goed voor Jos die na zijn nachtmerrie ook nog eens de verjaardag van zijn vrouw compleet is vergeten. Aan de ontbijttafel zorgt dit voor de nodige wrevel bij zijn vrouw terwijl ook dochter Roos na een ruzie met haar “verloofde” weigert mee te gaan naar de toekomstige schoonouders.

De soep wordt uiteraard niet zo heet gegeten als hij wordt uitgeschept en als Jos vervolgens met zijn vrouw, dochter en toekomstige schoonzoon bij diens ouders toekomt blijken die tot zijn verbijstering, na een eerste confrontatie in zijn droom echt te bestaan en beginnen de gebeurtenissen die daar die middag en de dag nadien plaatsvinden akelig nauwkeurig te lijken op wat zich in zijn droom heeft afgespeeld ...!

Deze “herkenbare” tragikomedie speelt zich wisselend af in de gerechtszaal van de hemel, in zijn eigen huis en in het appartement van de toekomstige schoonouders van zijn dochter.

Eerste tafereel

Het stuk begint met het nummer “Knocking on heavens door” (er zijn verschillende versies van dit nummer, Maar ik prefereer de iets”steviger versie van “Guns and Roses”). Tijdens het nummer verschijnen twee engelen op het podium die de gerechtszaal opvegen en klaarzetten voor het volgende proces.

Philippe: *(is aan het vegen)* Plezant hé zeg. Ik moet hier nog harder werken dan toen ik nog leefde. En dan noemen ze dat hier verdomme de hemel !

God: *(Plots weerklinkt een hevige donderslag en horen we de stem van God galmend weerklinken)* “Hier vloekt men niet ! God ziet alles !

Philippe: *(geschrokken)* ... en hoort alles ook, precies !

Agñeska: *(Spreekt met een Pools accent)* Zou je liever in de hel zitten , misschien. Daar moet je naar het schijnt de hele tijd kachels leegmaken en poetsen en weer vullen en weer leegmaken en ... *(is ondertussen keihard aan het werken)*

Philippe: Zeg Agñeska, werk eens wat minder hard ! Je bederft de stiel ! Hoe harder jij je staat uit te sloven hoe harder ook ik moet werken. We zitten hier niet in Polen hé. We zitten in de hemel !

Agñeska: Uw hemel moet je verdienen heeft mijn mama mij altijd verteld en door hard te werken ben ik in de hemel geraakt. En om er te kunnen blijven moet ik ook hard werken ... en dat zou jij beter ook doen!

Philippe: Mij hebben ze altijd wijs gemaakt dat je in de hemel gewoon op uw gat moest zitten en naar God kijken terwijl je rijstap met gouden lepeltjes at. Ik heb hier nog gene lepel rijstap gezien verdomme !

God: *(Plots weerklinkt een hevige donderslag en horen we de stem van God galmend weerklinken)* “Hier vloekt men niet ! God ziet alles !

Philippe: *(kijkt rond)* Kunnen we die radio hier nergens afzetten ?

Agñeska: Zeg Philippe, pas een beetje op ... We zitten nog in ons proefperiode. En met al dat gevloek van jou vliegen we misschien terug naar het vagevuur !

Philippe: Wel ik zou dat misschien nog niet zo erg vinden, terug naar 't vagevuur. 't Was daar veel plezanter als hier verd ... !

Agñeska: *(kijkt even ongerust naar boven)* Allé Philippe. Wat zeg jij nu ! We moesten daar toch nog veel harder werken als hier !

Philippe: Ja, dat wel Maar als je de trap aan het poetsen was en je lette niet goed op dan had je prijs ..., want het zat daar vol met knappe Mannen.

Hier heb ik nog niet veel schoon volk gezien (*Agñeska trekt een pruillip*)... allé, schoon mannen toch niet (*knipoogt naar Agñeska*) !

Agñeska: Nee, dat valt tegen. Je ziet hier vooral oude pastoors of van die saaie pieten. En als je er dan eens een knappe tegen komt dan moet je er afblijven of de alarmbel gaat af.

Philippe: Ja, in de hemel is alleen plaats voor geestelijk genot ! (*imiteert de stem van God*)

Agñeska: Zeg Philippe, hoe ben jij eigenlijk aan jouw eind gekomen?

Philippe: Hoe? Weet jij dat nog niet ?

Agñeska: Neen

Philippe: Heb ik u dat echt nog niet verteld ?

Agñeska: Nee Philippe, echt niet.

Philippe: Luister, (*lacht*) Maar ge gaat het niet geloven. Het is om u gewoon dood te lachen .

Agñeska: (*lacht ook*) Ja, dat is precies wel gelukt

Philippe: Wel, ... ik werkte in de bouw en ik was met mijn twee Maten Louis en Gerard aan het werken op een hoog gebouw. 's Middags aten wij ons boterhammekes daar boven op, zo met ons benen over de rand ...spannend ! Vorige week zei Louis terwijl we aan het eten waren: "Weeral kaas op mijn boterhammen, als er morgen weer kaas op ligt dan spring ik hiervan af. Dan zei Gerard : Weeral hesp op mijn boterhammen, als er morgen weer hesp op ligt dan spring ik met u mee. En dan zei ik tenslotte : Weeral choco op mijn boterhammekes, als er morgen weer choco op is dan spring ik ook. Awel hé, de volgende dag had Louis weer kaas op zijn boterhammen en dus hij springt ! Gerard had weer hesp bij en dus springt hij ook en ik, ik had weer choco bij en dus spring ik ook. Alle drie dood ! Een paar dagen later op de begrafenis zegt de vrouw van Louis wenend : "als ik dat had geweten dan had ik iets anders op zijn boterhammen gelegd". De vrouw van Gerard zegt juist hetzelfde ...

Agñeska: En uw boterhammen ? Wie heeft uw boterhammen dan gesmeerd ? Jij hebt toch geen vrouw ?

Philippe: Neeje, Ik smeer mijn boterhammen zelf ... ! (*lacht dan verschrikkelijk hard om zijn eigen mop*)

Agñeska: Hoe, ... dat was niet echt ?

Philippe: Maar nee gij ! Ik in de bouw ...? Met mijn schoon handjes ...

Agñeska: Maar hoe ben je dan écht gestorven ?

Philippe: Stomweg uit een raam gevallen

Agneska: Uit een raam gevallen ...?

Philippe: Ja, in mijn slaap. Ik slaapwandelen en ik dacht dat ik kon vliegen en toen sprong ik uit het raam.

Agneska: Je kon dus niet vliegen?

Philippe: Neeje ! Anders zat ik hier niet hé ... Eigenlijk wel stom hé !

Agneska: Ja, zeg dat wel ! ... Zeg Philippe hebt gij u nog niet afgevraagd hoe sommigen hier om het leven gekomen zijn. Ik zou dat heel graag willen weten.

Philippe: Ja, dat vind ik ook geweldig interessant. En ook wat die vroeger allemaal gedaan hebben en wat voor beroep die hadden ...

Agneska: Oh ja! Sint Pieter bijvoorbeeld. Wat zou die vroeger gedaan hebben ?

Philippe: Sint Pieter? Was dat niet die met die haan die drie keer kraaide ... Dan moet die al wel héééél lang hier in de hemel zitten ...

Philippe: *(Sint Pieter verschijnt ten tonele en Philippe stoot Agneska aan die bliksemsnel ophoudt met praten en verder gaat met werken)*
... Als je van de duivel spreekt ... ! *(hevige donderslag, waarop Philippe boos naar boven kijkt, Maar dan in zijn schulp kruipt en monkelend verder werkt terwijl Agneska even naarstig verder doet)*

Sint Pieter: *(Komt binnen met een groot boek onder de arm)* Goede morgen zusters ... euh zuster en broeder !

Philippe. en Agn.: Dag Sint Pieter !

Sint Pieter: Veel werk hebben jullie blijkbaar niet. Is de gerechtszaal al proper ?

Agneska: Ja Sint Pieter. 't Is zo goed als proper. We zijn bijna klaar !

Sint Pieter: Ja ja ... *(wrijft met haar vinger over haar bureel en bekijkt hem nauwkeurig)* Vooruit, Maak voort, want er zijn er alweer drie onderweg. *(kijkt op zijn zandloper)* De eerste kan hier ieder moment gaan toekomen !

Philippe: Oei, drie tegelijk ... zeker een auto-ongeval ?

Sint Pieter: Nee, geen auto-ongeval ... Maar 't is wel een speciaal geval ! Enfin, ik ben benieuwd wat die te vertellen gaan hebben. *(zet zich aan de tafel en ziet ondertussen dat Philippe en Agneska onopvallend proberen weg te glippen)* Na het proces mogen jullie de hemeltrap gaan borstelen.

Philippe: *(Onthutst)* De hemeltrap ...?

Sint Pieter: De hemeltrap !

Agñeska: *(Al even onthutst)* Helemaal ... ?

Sint Pieter: Helemaal !

Philippe: Maar dat zijn zeventuizendzevenhonderdzeventig treden !

Sint Pieter: Zeventuizendzevenhonderdzevenenzeventig, om precies te zijn.

Philippe: *(Wil protesteren)* Maar waarom ...

Sint Pieter: Nieuwsgierigheid is een slechte eigenschap in de hemel ... broeder. Maar die hemeltrap is voor straks . Ik verwacht je zo dadelijk voor het onthaal van onze gasten ... *(nu weerklinkt het nummer Stairways to heaven van Led Zeppelin en tijdens de muziek druipt Philippe en Agñeska met gebogen hoofd af terwijl Sint Pieter naarstig in het grote boek aan het noteren is. Onder de muziek komt nu de eerste "overledene" aan de hemelpoort kloppen)*

Jozef: *(Komt aarzelend binnen, ziet dan Sint Pieter zitten en gaat er naar toe. Sint Pieter blijft schrijven en onwennig kucht Jozef dan maar even waarop Sint Pieter opkijkt)* Goede middag eerwaarde, ... ik ben Jozef Toussaint en ik moest me hier aanmelden ...

Sint Pieter: Goede middag meneer Toussaint. Even nakijken in mijn boek *(bladert in haar boek)* ... Toussaint Jozef ... Ja, dat klopt ! Eens even kijken wanneer uw proces plaatsvindt en in welke zaal ...

Jozef: Pro ... proces

Sint Pieter: Jawel meneer Toussaint. Als u bij mij moet langskomen wil dat zeggen dat u zich aan een van de zeven hoofdzonden heeft schuldig gemaakt !

Jozef: Ik ???

Sint Pieter: Toch wel meneer Toussaint en zoals ik hier uit uw gegevens kan opmaken gaat het bij u om de tweede zonde ...!

Jozef: De tweede zonde ...??? Maar ik ben heel mijn leven godsvruchtig geweest en ik heb steeds ...

Sint Pieter: *(onderbreekt hem)* Uw proces komt later meneer Toussaint. Eerst dient u te getuigen in een ander proces. *(klingelt even met een belletje, waarop Philippe binnenkomt)* Breng meneer Toussaint naar zijn plaats Broeder !

Jozef: Goed. Dank u wel . Met genoegen *(superbeleefd)*

Philippe: *(Laat Jozef in de driezit plaatsnemen)* Gaat u daar maar even zitten meneer Toussaint ... wenst u iets te drinken ?

Jozef: Een glaasje water alstublieft. Dank u wel.

Emilie: *(Terwijl Jozef zich onwennig in de zetel zet komt onder “Knocking on heavens door” (“zachte” versie van Bob Dylan) nu de tweede “overledene” aan de hemelpoort binnen ziet dan Sint Pieter zitten en gaat er naar toe.)* Goede middag zuster, ... ik ben Emilie ... Emilie Wijnhuis en ik moest me hier aanmelden ...

Sint Pieter: Goede middag mevrouw Wijnhuis. Even nakijken in mijn boek (*bladert in haar boek*) ... Wijnhuis Emilie ... Ja, dat klopt ! Eens even kijken wanneer uw proces plaatsvindt en in welke zaal ...

Emilie: Een proces ?

Sint Pieter: Ja mevrouw Wijnhuis, om te oordelen waar je naar toe wordt gestuurd. De hel, of de hemel.

Emilie: Mag je drinken in de hemel?

Sint Pieter: Water of melk !

Emilie: Geef mij dan maar de hel ... !

Sint Pieter: *(Bekijkt haar hoofdschuddend)* De vierde zonde, zoals ik al dacht. Hmmm, dat scoort al behoorlijk hoog . Dat ziet er niet zo goed uit mw. Wijnhuis. Maar vooraleer we aan uw proces beginnen moet u eerst getuigen in een ander proces. Breng mevrouw Wijnhuis naar haar plaats Philippe !

Philippe: Gaat u daar maar even zitten mevrouw Wijnhuis ... wenst u iets te drinken ?

Emilie: *(Blij verrast)* Aha !dat wordt hier precies nog plezant in de hemel ! Voor mij een groot glas rode wijn !

Philippe: Het spijt me mevrouw Wijnhuis ... alleen water of melk !

Emilie: En miswijn? Pastoors drinken toch wijn in de mis? Dan moeten jullie dat hier toch ook hebben?

Philippe: Dat krijg je alleen in de zevende hemel mevrouw Wijnhuis. Hier zitten we in de eerste hemel, de plaats waar alle zondaars worden beoordeeld.

Emilie: Amai dat valt zwaar tegen ! Geef mij dan maar water ! *(Begroet Jozef terwijl ze gaat zitten)* Haaaai, aangename kennismaking !

Jozef: Ook een goede dag *(geven elkaar een hand)*

Jos: *(Terwijl Emilie een gesprek poogt aan te knopen met Jozef, en Philippe (à la airhostess) de twee bezoekers bedient komt onder de muziek van “Knocking on heavens door” (Hevige versie van Guns and Roses”) de derde “overledene” aan de hemelpoort kloppen. Ook hij kijkt even rond en gaat dan naar Sint*

Pieter, die met hoofd gebogen zit te schrijven) Hallo maat. Ik ben den Jos ! Jos Vandenbosch ! Naar het schijnt heb ik hier een rendez-vous met u (*lacht hinnikend*)!

Sint Pieter: (*Kijkt hem even onthutst aan, bekijkt dan met een veelzeggende blik haar boek en spreekt hem dan met een grijns op haar gezicht aan*) Ach ja. Meneer Vandenbosch ! We verwachtten u al... Eens even kijken of u zich tijdens uw leven hebt schuldig gemaakt aan een van de zeven hoofdzonden ...Hoewel ik daar niet aan twijfel. En als ik lees wat hier allemaal staat Jij hebt wel de hoofdvogel afgeschoten, De zevende zonde ! Ocharme uw vrouw ! (*staat recht*) Uw proces zal zo dadelijk beginnen. Zet u nog maar even in de wachtzaal, meneer Vandenbosch !
Broeder, breng meneer Vandenbosch naar zijn plaats ! (*Daarop staat Sint Pieter recht gaat voorbij Jos om van de scène te gaan*)

Philippe: Gaat u daar maar even zitten meneer Vandenbosch ... wenst u iets te drinken ?

Jos: (*Merkt nu voor het eerst Philippe op en schrikt zich helemaal te pletter en slaakt een ijzingwekkende kreet*) AAAAaaaahhhhh !!!

Philippe: (*Ongerust*) Wat is er meneer Vandenbosch ? Voelt u zich niet goed ?

Jos: (*Naar adem snakkend*) Philippe ! Dat kan niet ! Philippe ... jij ook hier !!!

Philippe: Inderdaad meneer Vandenbosch, ik ook hier; Dat had je niet verwacht Hé ?

Jos: Maar hoe kom jij hier terecht ? Wat is er gebeurd ? Hoe komt het dat jij nu dood bent ?

Philippe: Ik ben uit het raam gevallen meneer Vandenbosch ?

Jos: Uit het raam gevallen ... ?

Philippe: Ja, ik dacht dat ik kon vliegen ! Stom hé ?

Jos : Ja, zeg dat wel ! En waar is dat gebeurd ...en wanneer ?

Philippe: Bij ons thuis op 't appartement, vorige week !

Jos: En jij mocht naar de hemel ...

Philippe: Ik ben nog in mijn proefperiode meneer Vandenbosch. Als u nu wil gaan zitten meneer Vandenbosch, alsjeblief !

Jos: (*Gaat hoofdschuddend, niet begrijpend zitten*)

Philippe: Wenst u iets te drinken meneer Vandenbosch ?

Jos: (*Voor zich uit starend*) Water ... veel water !

Emilie: *(Keert zich enthousiast tot Jos)* Hallo ! Goede middag ! Ik ben Emilie ... Emilie Wijnhuis !

Jos: Oh eh, excuseer ! *(geeft haar een hand)* Ik ben Jos. Jos Vandenbosch !

Jozef: *(Steekt zijn hand uit)* Aangenaam kennis met u te maken. Ik ben Jozef ... Jozef Toussaint !

Jos: Insgelijks .. Ik ben Jos , Jos Vandenbosch.

Emilie: *(nieuwsgierig)* Toch wel merkwaardig meneer Vandenbosch , dat u die jongeman daar bleek te kennen.

Jos: *(Hoofdschuddend)* Ja, dat was mijn toekomstige schoonzoon ! Ik wist niet dat hij ook dood was !

Emilie: En hoe is hij gestorven ?

Jos: Uit een raam gevallen. Hij dacht dat hij kon vliegen ...! Stom kijken !

Emilie: Ja, kiekens kunnen inderdaad niet goed vliegen ... Zeg , Jos ... Ik ken u precies van ergens. Ken jij mij misschien ook ?

Jos: *(Bekijkt haar grondig)* Nee, het spijt me. Ik heb u echt nog nooit gezien.

Emilie: *(flirterig)* Dat spijt me ook. Ik had u best wel willen kennen ...

Jos: *(wordt stilaan weer zichzelf, rokkenjager als hij is)* Ja, ... Emilie was het toch hé ?

Emilie: Ja , Jos ... *(vlijt zich nu helemaal tegen hem aan)*

Jos: Ja, Emilieke je mag er best zijn ! Met u zou ik wel eens willen ...

Jozef: *(Heeft dit alles met de nodige gêne gadeslagen en kucht nu even om hen op zijn aanwezigheid attent te Maken)*

Emilie: *(Emilie en Jos laten elkaar los en zetten zich wat rechter. Er valt even een korte stilte, waarna Emilie het gesprek weer op gang wil brengen)* En hoe zijn jullie aan jullie eind gekomen, als ik vragen mag ?

Jozef: Oh ... eh een hartinfarct !

Emilie: Allé jong ... Een hartinfarct ... en dat op uwe leeftijd. Dat is toch veel te jong !

Jozef: Ja ! Ik ben er ook van geschrokken. Maar ja, mij een beetje geforceerd hé ... en stress. Vooral veel stress !

Jos: Ja , stress is dodelijk hé. Daar moet je voor oppassen. *(richt zich nu tot Emilie)* En jij ... Ook stress ?

Emilie: Nee, geen stress. Stomweg van mijn balkon gevallen van op de dertiende verdieping !

Jos: Amai da's hoog ...

Emilie: Ja da's dan wel normaal dat je dood bent hé !

Jozef: En bij u. Wat was bij u de doodsoorzaak ?

Jos: Oh, niets speciaal. (*wil het onderwerp ontwijken*) Eigenlijk weet ik het niet meer zo goed .

Emilie: Vooruit Jos, vertellen. Wij hebben het ook verteld.

Jos: Eigenlijk is het heel belachelijk !

Emilie: Komaan vertellen Jos. Ik zal u niet uitlachen.

Jos: Je gaat me niet geloven hé, Maar eigenlijk weet ik het echt niet zo goed. Ik zat in een grote koelkast en ineens valt dat ding omver en krijg ik een klop tegen mijn hoofd. Ik verlies het bewustzijn en als ik terug wakker wordt ben ik dood !

Emilie.: Een koelkast ... ???

Jos: Wel ja, zo'n groot ding waar je van alles in stopt om het koel te houden

Emilie: (*Emilie bekijkt hem eens bedenkelijk*) Ja, ik weet echt wel waarvoor een koelkast dient, Maar wat deed jij in een koelkast ?

Jos: Wel ik was deze middag bij

Philippe: (*Ondertussen heeft Philippe lichtjes de rechtszaal herschikt en een tweede stoel achter wat eerst de tafel van Sint Pieter was, geplaatst.*) Zo meneer Vandenbosch. U mag plaatsnemen in de beklagdenbank. Volgt u mij maar !
U mag hier plaatsnemen meneer Vandenbosch ... (*wijst hem de beklagdenstoel*)

Jos: Zeg Philippe, waar is ons Roos eigenlijk ? Die is toch ook niet dood, hoop ik ?

Philippe: Wie is die Roos, meneer Vandenbosch ?

Jos: Hoe ? Wie is die Roos ? Uw lief begot ! Mijn dochter, Roos !

Philippe: Oh , ik wist niet dat jij ook een dochter had meneer Vandenbosch ?

Jos: Zeg, ben jij nu helemaal gek geworden ? Jullie gingen trouwen volgend jaar ...

Philippe: Allé ... meneer Vandenbosch ! (*smachtend*) Je weet toch dat ik op u val!

Jos: *(Begrijpt er niets van)* Op mij???? *(Gruwelt)*... Philippe, ik val absoluut niet op mannen ...!

Philippe: *(Smachtend)* Maar meneer Vandenbosch ...Jos ... Ik zie u graag ... *(wil hem omhelzen)*

Jos: *(deinst bang achteruit)* Blijf van mij af ...

Philippe: *(Nu weerklinkt klaroengeschal en roept Philippe)* Rechtstaan voor het hof !
(Sint Pieter komt binnen met zijn boek en gaat op de voorzittersstoel zitten. Hij wordt gevolgd door Cruella)

Jos: *(Ziet Cruella(zijn schoonmoeder) ,schrikt zich een ongeluk en wijst naar haar)* EEEiiiihhhh ! mijn schoonmoeder !!!'t Is verdomme niet waar hé !

God: *(Plots weerklinkt een hevige donderslag en horen we de stem van God galmend weerklinken)* "Hier vloekt men niet ! God ziet alles !

Sint Pieter: *(klopt met de hamer)* Meneer Vandenbosch, u mag terug gaan zitten ! *(een onthutste Jos gaat terug zitten)* Meneer Vandenbosch, we gaan van start met uw proces ! Hier naast mij zit de openbare aanklager, Cruella.

Jos: Da's mijn schoonmoeder ! Ik heb het altijd geweten dat die recht naar de hel zou gaan !

Sint Pieter: *(Klopt met de hamer)* Stilte meneer Vandenbosch. Daar ziet u de heer Toussaint en mevrouw Wijnhuis, beiden als getuigen in uw proces opgeroepen door de openbare aanklager.
(Sint Pieter gaat nu tot aan de rand van het podium en richt zich tot het publiek) Geachte toeschouwers. U bent de jury in dit proces. Gelieve de debatten aandachtig te volgen, want na afloop hiervan is het aan u om in eer en geweten te oordelen of de heer Vandenbosch veroordeeld wordt tot de hel of tot de hemel. *(gaat terug zitten)* Mevrouw Cruella aan u het woord ...

Cruella: Mevrouw de voorzitter, hier voor ons zit een door en door slecht mens

Eddy: *(Schreeuwt woest naar haar)* Slecht mens, ...ik ? Kijk naar u zelf rotwijf ! Ik heb altijd gezegd dat ge een serpent waart ! Nu ziet ge het zelf ! Recht naar de hel ben je gegaan ! Uw verdiende loon !

Cruella: En waar denk je dat jij naar toe gaat misschien ?

Eddy: Omdat jij in de hel bent terechtgekomen ga jij er eens voor zorgen dat ik daar ook naar toe moet zeker. Jij oude tang ! Ik had nooit mogen trouwen met Dora. Ons ma heeft me nog zo gewaarschuwd !

Cruella: Waarom ben je er dan mee getrouwd ? Ik heb het ons Dora nog zo afgeraden om te trouwen met een nietsnut zoals jij !

Eddy: Het lag niet aan Dora ! Het lag aan u ! Jij hebt alles kapot gemaakt ! Jij hebt me al heel uw leven den duivel aangedaan. Als je dood was deed je dat ook met uw testament en nu ik dood ben ga je me hier pesten. Rotwijf ! Loop naar de hel !

Cruella: *(met een valse grijns op het gelaat)* Daar woon ik al ... en binnenkort jij ook !!!

Jos: *(Richt zich tot Sint Pieter)* Ik eis een andere openbare aanklager ! Deze is partijdig !

Sint Pieter: Het spijt me meneer Vandenbosch, Maar dat is onmogelijk !

Jos: Dat is mijn schoonmoeder ! Dat kan toch niet dat die mij onpartijdig beoordeelt. Ik wil een andere openbare aanklager !

Sint Pieter: Een andere openbare aanklager is onmogelijk, meneer Vandenbosch ! Ik krijg mijn instructies van hierboven en daar kan niet aan geraakt worden. U zult het moeten doen met deze openbare aanklager.

Jos: *(Opstandig)* Dan wil ik een advocaat ! Ik wil een advocaat om mij te verdedigen !

Sint Pieter: *(denkt even na)* Dat is hier niet de gewoonte meneer Vandenbosch. Normaal wordt verondersteld dat iedere beklagde zichzelf verdedigt, ... Maar als ik uw dossier bekijk, dan kan ik me voorstellen dat je wel een goede advocaat kan gebruiken. *(Richt zich nu tot Cruella)* Bent u daarmee akkoord mevrouw ?

Cruella: *(Grijnzend)* Met zo een dossier als hij mag hij nog honderd advocaten hebben, dan win ik deze rechtszaak nog ! Akkoord !

Sint Pieter: Goed, je krijgt een advocaat !

Jos: Wie ? Wie krijg ik als advocaat ? Ik wil wel een goede advocaat. Euh *(denkt even na)* Ik wil Jef Vermassen ! Die krijgt iedereen vrij !

Sint Pieter: Die is nog niet dood meneer Vandenbosch.

Jos: Da's spijtig ! Euh ... Welke advocaten zijn er onlangs gestorven ... ?

Sint Pieter: Jij mag je advocaat niet zelf kiezen meneer Vandenbosch ... Jouw advocaat is *(bladert in zijn boek)* ... er zijn er precies niet veel die hiervoor in aanmerking komen ... ah , ik heb er een ! *(richt zich tot Philippe)* Gelieve de advocaat van meneer Vandenbosch te halen.

Cruella: Kan ik ondertussen verder gaan met mijn betoog meneer de voorzitter ?

Jos: Ik protesteer , meneer de voorzitter ! Ik weiger nog een woord te zeggen zonder mijn advocaat !

Sint Pieter: Nog even geduld collega !

Jos: *(Onder engelengezang komt Philippe nu op met de advocaat. Als Jos haar ziet schrikt hij weer hevig)* Ons Roos ! Dat is verdomme ons Roos !

God: *(Plots weerklinkt een hevige donderslag en horen we de stem van God galmend weerklinken)* “Hier vloekt men niet ! God ziet alles ! *(Jos blijft perplex staan)*

Roos: *(gaat naar Jos)* Dag papa *(omhelst hem)*

Jos: *(Blij verrast)* Roos, mijn schatteke ! *(omhelst haar en voelt dan haar vleugels)* oei, heb jij ook al vleugels ? Zit jij ook in de hemel ?

Roos: Maar natuurlijk papa !

Jos : Iedereen zit hier precies in de hemel ! Alleen zal het bij mij niet lang duren vrees ik ... *(Schrikt even)*

Roos: Maar papa toch ! Nu heb je jezelf serieus in nesten gewerkt ! Jij deugniet ! *(ze bekijkt hem even streng , maar sluit hem dan in haar armen)* Blijkbaar heb je al heel wat op je kerfstok ! Ons ma moest het geweten hebben ... Enfin, ik zal mijn best doen om je vrij te krijgen.

Jos: Maar als jij hier bent, dan ben jij bent nu ook al dood Roos ? Heel mijn familie is precies dood ? Hoe kan dat nu ?

Roos: Ik had een ballonvlucht gekregen als cadeau en de ballon is neergestort !

Jos: *(Neemt haar goed vast)* Ach, Roosje toch ! Moest ik u niet hebben ... !

Sint Pieter: *(Klopt met haar hamer op tafel)* Kunnen we nu eindelijk verder gaan met het proces alstublieft ?

Jos: *(Trekt zich boos uit de omarming los)* Weet jij wel dat ik ons Roos niet meer gezien heb sinds ze gestorven is.

Sint Pieter: Rustig meneer Vandenbosch ! Hier mag je alleen het woord nemen als jou dat wordt gezegd. Ga nu zitten , dan kunnen we eindelijk doorgaan met het proces ! collega, aan u het woord !

Cruella: Ik zal heel kort zijn meneer de voorzitter. Gezien zijn losbandig leven vol zonde waarin hij steeds enkel en alleen op eigen profijt is uitgeweest en ongeveer dagelijks toegaf aan de zevende zonde, eis ik definitieve veroordeling tot de hel !

Jos: *(Wil protesteren en springt recht, maar Roos trekt hem terug naar beneden en kalmeert hem)* Rustig papa. Blijf zitten ! Ik pak haar straks wel terug !

Cruella: Ik zal mijn stelling staven met ... bijvoorbeeld de manier waarop meneer Vandenbosch gestorven is. Graag de eerste getuige , meneer Jozef Toussaint !

- Philippe: Meneer Toussaint, gelieve hier te komen staan .
- Cruella: Meneer Toussaint vertelt u ons eens hoe u om het leven bent gekomen.
- Jozef: Ik was gisteren gewoon gaan werken en meestal neem ik mijn boterhammetjes mee naar het werk, Maar op woensdag ga ik onder de middagpauze samen met mijn collega Herman iets eten in een bistro. Maar mijn collega was ziek en ik was mijn portefeuille thuis vergeten, dus ging ik naar huis een boterhammetje eten en mijn portefeuille halen. Ik woon in een appartementsgebouw op de 12° verdieping en toen ik thuis de lift uitkwam, hoorde ik aan de voordeur hevig gehijg en gekreun vanuit mijn appartement.
- Philippe: *(Kreunt en hijgt nu hevig waardoor er enige commotie in de gerechtszaal ontstaat)*
- Sint Pieter: Broeder !
- Cruella: Gaat u verder meneer Toussiant
- Jozef: Ik hoorde dus mijn vrouw hevig hijgen en kreunen ... *(er valt even een stilte waarbij iedereen angstig naar Philippe kijkt, die dan even giechelt)* Ik begreep onmiddellijk dat mijn vrouw met een andere vent in de slaapkamer bezig moest zijn. Maar door het hevig schrikken, kreeg de voordeur niet onmiddellijk open en toen ik de slaapkamer binnenstormde zag ik alleen nog mijn vrouw die zich haastig aan het aankleden was. Razend van woede ging ik toen op zoek naar die vent en op het terras zie ik twee handen aan de rand van het balkon hangen. In mijn woede begin ik op z'n vingers te kloppen tot hij lost en 12 verdiepingen naar beneden valt.
- Philippe: Dood !!!
- Jozef: Nee, hij had geluk want zijn val werd gebroken door een paar struiken. Ik zag nog iets bewegen in de struiken en dus besloot ik hem nog wat zwaars achterna te gooien. Het eerste wat ik tegenkwam was de koelkast. Ik sleepte ze naar het balkon en gooide ze over de reling. Precies boven op de struiken. Hij moet mordsdood zijn geweest!
- Cruella: Goed die man was dood. Maar jij, wat heeft dat met jouw dood te Maken.
- Jozef: Door de vele emoties en alle inspanning kreeg ik een hartaanval en overleed ter plekke.
- Cruella: Bedankt meneer Toussaint. Dat volstaat voorlopig. U mag weer gaan zitten. Mevrouw de voorzitter, ik had nu graag mevrouw Wijnhuis als getuige gehoord.
- Sint Pieter: Mevrouw Wijnhuis, neemt u plaats . *(Philippe brengt haar naar haar plaats)*
- Cruella: Mevrouw Wijnhuis vertelt u ons eens hoe ú om het leven bent gekomen.

Emilie: Wel, ik had gisteren een vrije dag en zat te genieten van een lekker glas wijn op mijn balkon, op de 13e verdieping. Op een gegeven moment ging ik mijn nieuwe fles halen. Hoe het juist gebeurd is weet ik niet meer Maar ik was een beetje beschonken, struikelde, verloor mijn evenwicht en tuimelde op een of andere Manier over de rand.

Philippe: Dood !!!

Emilie: Nee, gelukkig kon ik mij tijdens mijn val nog net vastgrijpen aan de rand van het balkon van mijn onderbuurman, een verdieping lager.

Philippe: Oooooohh !!

Emilie: Maar in plaats van mij te helpen kwam die idioot het balkon op en begon op mijn vingers te kloppen. Ik viel naar beneden maar overleefde het nog net doordat mijn val werd gebroken door een paar struiken.

Cruella: U overleefde die val zegt u. Maar hoe bent u dan uiteindelijk om het leven gekomen ?

Emilie: Ik lag in die struiken, keek naar boven en ineens zag ik een grote koelkast naar beneden komen. Die viel boven op mij en ik was op slag dood.

Cruella: Bedankt mevrouw Wijnhuis. Dat volstaat voorlopig. U mag weer gaan zitten.

Emilie: *(Terwijl ze naast Jozef gaat zitten)* Dus jij woont onder mij. Waarom heb jij in godsnaam op mijn vingers staan kloppen ?

Jozef: Ik dacht dat jij de minnaar van mijn vrouw was ?

Emilie: Dat mag je de volgende keer eerst wel eens vragen !

Jozef: Maar als jij het niet was, waar was hij dan ?

Sint Pieter: *(Klopt met de hamer)* Stilte in de rechtszaal !

Cruella: Mevrouw de voorzitter, ik had nu graag meneer Vandenbosch gehoord.

Sint Pieter: Meneer Vandenbosch, neemt u plaats . *(Philippe brengt hem naar zijn plaats)*

Cruella: Meneer Vandenbosch vertel ons eens hoe ú om het leven bent gekomen.

Jos: Moet dat echt ?

Sint Pieter: Dat moet echt meneer Vandenbosch !

Jos: Oké, als het echt moet. Nu, ik had een vrije dag op het werk zonder dat mijn vrouw dat wist en dus ging ik naar Tania , mijn aanhoudster om eens een goed potje te vrijen.

Philippe: *Kreunt en hijgt nu hevig waardoor er weer commotie in de gerechtszaal ontstaat)*

Sint Pieter: Broeder!

Cruella: Gaat u verder meneer Vandenbosch

Jos: Ik ging dus eens goed vrijen met Tania (*er valt even een stilte waarbij iedereen angstig of vol verwachting naar Ma kijkt, die dan even giechelt*) Haar man eet 's middags altijd op zijn werk en dus was de kust veilig. Maar uitgerekend nu kwam hij ineens 's middags thuis. Gelukkig hoorden we hem binnen komen want hij kreeg de voordeur niet goed open. Vlug verstop je, zei Tania ... Dus ik liep vlug de slaapkamer uit, de keuken in. Daar stond een hele grote koelkast en daar kroop ik toen in ...

Allen: De koelkast ! (*ontzetting bij de aanwezigen*)

Jozef: (*Schiet recht*) Dus jij zat op mijn vrouw, jij vuile smeerlap ! (*wil er naar toe, Maar wordt tegengehouden door Philippe*)

Jos: Ah jij bent dus haar man ! Nu begrijp ik waarom ze vreemd gaat !

Jozef: Wat is er op mij aan te merken, misschien !

Jos: Als ik Tania moet geloven dan ben je een verschrikkelijk saaie vent!
En gierig ... !

Jozef: Genoeg ! Ik laat me hier niet beledigen door een arrogante vrouwenloper, die ...

Jos: Amai, ik snap niet dat Tania het zo lang bij u heeft uitgehouden ... Je kreeg hem zelfs niet meer recht zei ze ...

Jozef: Wat ! Ik kreeg hem wel nog recht ...ik ...

Philippe: Oooohhh (*blozen en giechelen en consternatie alom*)

Sint Pieter: (*Klopt met zijn hamer op de tafel*) Stilte !!!

Roos : (*Terwijl de gemoederen bedaren*)Waarom ben je in Godsnaam in een koelkast gekropen ? Dat is nu niet onmiddellijk een plaats om je in te verstoppen ...

Jos: Ja, maar dat was een nieuwe. Zo een grote, Amerikaans model, en die was nog helemaal leeg ! Iets in mij zei me dat ik achter de voordeur moest gaan staan, dan zou hij daar voorbij lopen als hij binnenkwam, maar Tania riep dat ik in de nieuwe koelkast moest kruipen omdat die nog helemaal leeg was en hij daar nooit zou in zoeken ...Shit !

God: (*Plots weerklinkt een hevige donderslag en horen we de stem van God galmend weerklinken*) "Hier vloekt men niet ! God ziet alles !

Sint Pieter: *(Iedereen is weer volop de affaire aan het becommentariëren, waardoor Sint Pieter weer met haar hamer op de tafel klopt)* Wil iedereen nu eindelijk zwijgen en gaan zitten of ik laat de gerechtszaal ontruimen ! *(er valt even een stilte)*
Goed , waar waren we gebleven ?

Jos: Toussaint kreeg hem niet meer recht !

Sint Pieter: *(Weerom consternatie alom, waarbij Philippe giechelt, Jozef roept dat hij hem wel recht krijgt enz. Uiteindelijk klopt Sint Pieter met zijn hamer tot het stil is)*
Meneer Vandenbosch, nog één zo'n opmerking van u en ik verban u rechtstreeks naar de hel !

Roos: Ik protesteer , mevrouw de voorzitter. Mijn cliënt heeft recht op een eerlijk proces ! Intimidatie door de voorzitter van de rechtbank hoort hier niet bij !

Sint Pieter: *(Voelt zich even ongemakkelijk)* ... eh juist, ja ... Ik liet me even gaan...
Mevrouw de openbare aanklager, bent u klaar met uw betoog ?

Cruella: *(Richt zich nu tot de zaal)* Geachte leden van de jury. Ik wil mijn betoog besluiten met u te wijzen op het niet te negeren bewijs van het feit dat meneer Vandenbosch, hoewel gehuwd, dus overspel pleegde met een gehuwde vrouw. En dergelijke feiten heeft meneer Vandenbosch voordien al honderden keren gepleegd. Deze feiten zijn wat mij betreft meer dan zwaar genoeg om hem definitief naar de hel te verbannen. Ik heb hier voorlopig niets aan toe te voegen.

Roos: Dan wil ik nu graag het woord meneer de voorzitter !

Sint Pieter: Het woord is aan de verdediging

Roos: Waarvan wordt mijn cliënt hier beschuldigd , meneer de voorzitter ?

Philippe *(zingt)* De zevende zonde !

Ma: De zevende zonde dus ... Goed ! Ik ontken niet dat mijn cliënt hier zich aan de zevende zonde heeft bezondigd,... Maar is dat allemaal wel zo erg ?

Iedereen: Ooohh !!

Roos: Laten we alles eens in de juiste proporties plaatsen en ons niet enkel blindstaren op die zevende zonde ... Onkuisheid of wellust ! Er zijn wel degelijk zeven hoofdzonden ! Neem nu bijvoorbeeld de eerste zonde, ... Hoogmoed ! Is mijn papa hoogmoedig, hovaardig ? Neen. Dat is hij nooit geweest en zal hij nooit zijn. Hij reed altijd rond in een kleine gezinswagen, woonde in een eenvoudig huis ...
En de tweede zonde, Hebzucht ! Is mijn papa hebzuchtig of gierig? Neen op café is hij altijd de eerste om een tournee generale te betalen.
Afgunst ! Afgunst of nijd, de derde hoofdzonde ... neen, mijn papa is niet afgunstig. Integendeel hij gunt iedereen zijn deel van het geluk. Hij heeft een groot hart , mijn papa. En de vierde zonde Gulzigheid ... neen hij is ook niet gulzig ... hoewel hij misschien af en toe wel een pintje teveel durft te drinken.

- Cruella: Ik protesteer mevrouw de voorzitter. Waartoe moeten wij heel die zinloze litanie hier aanhoren. Wij zijn hier niet om te oordelen over wat hij niet gedaan heeft, Maar over waaraan hij zich wél heeft bezondigd !
- Sint Pieter: *(Tot Roos)* Ik kan de openbare aanklager enigszins volgen. Gelieve het kort te Maken ...
- Roos: Ik vind dit wel degelijk van belang om een totaal beeld van de mens Jos Vandenbosch te tonen. Maar goed, ik zal het kort maken. *(nu werkend op het gemoed van de zaal)*
- Ook aan de vijfde zonde, Gramschap en de zesde, Luiheid heeft hij zich nooit bezondigd ...Mijn papa, mijn lieve, lieve papa. Pappie , zei ik altijd tegen hem ...Pappie ...*(Jos vleit zijn hoofd tegen zijn dochter)*
- Philippe: *(pinkt een traan weg)*
- Roos: *(Nu teatraal)* Dan zijn er anderen die er veel minder goed uit komen Neem nu mevrouw Wijnhuis.
- Emilie: Haaaiii
- Roos: Mevrouw Wijnhuis hier is gulzig, is een vat zonder bodem en lui ... en ze heeft al meer dan één scheve schaats gereden. *(richt zich nu furieus tot Cruella)* Als u mijn cliënt tot de hel wil veroordelen, wat dan met mevrouw Wijnhuis ? Bestaat er misschien nog iets erger dan de hel ?
- Emilie: *(Tot Cruella)* Hebben ze wijn in de hel , madame ?
- Cruella: *(Grijnst)* Zoveel je maar wil, mevrouw Wijnhuis!
- Roos: En meneer Toussaint die hier door de openbare aanklager als slachtoffer wordt voorgesteld ... Meneer Toussaint is hoogmoedig. Hij is gierig en hebzuchtig. Hij bezondigde zich zopas hier nog aan gramschap en afgunst ... en bovenal ... Meneer Toussaint heeft zopas twee moorden gepleegd ... Als dat geen doodzonde is ...
- Philippe: OOOhhh !!!
- Cruella: Mevrouw de voorzitter, ik protesteer ! Het gaat hier niet over meneer Toussaint of mevrouw Wijnhuis ! *(Consternatie en iedereen praat nu door elkaar)*
- Sint Pieter: *(Klopt met de hamer)* Stilte !!! Inderdaad mevrouw, beperkt u zich tot uw eigen cliënt, meneer Vandenbosch !
- Roos: Inderdaad ! Het gaat over mijn papa, die zich schuldig heeft gemaakt aan de zevende zonde ... Onkuisheid of Wellust ! *(richt zich nu specifiek tot de zaal)* Maar weegt die zonde echt zo zwaar Wie van ons heeft zich nog nooit schuldig gemaakt aan wellust ... als is het maar in gedachten ? Wie ?

(gaat nu de zaal in tot bij een toeschouwer) U bijvoorbeeld meneer/mevrouw hebt u zich nog nooit bezondigd aan wellust ?

* (Als de toeschouwer “Ja” antwoordt) Voila ! Ziet u wel !

* (Als de toeschouwer “nee” antwoordt) En ook niet in gedachten ? (als de toeschouwer hierop “ja” antwoordt) Voila ! Ziet u wel ! (Als de toeschouwer “nee” antwoordt) Ik geloof u niet ! (en eventueel een andere toeschouwer aanspreken).

(Roos gaat terug op het podium en tijdens volgend betoog tot bij Toussaint) En is het nu zo een zware zonde om een vrouw enig plezier te verschaffen.

Een vrouw die gestraft is met een man als meneer Toussaint, saai, hoogmoedig, gierig, kwaad afgunstig en bovendien ... kreeg hij hem niet meer recht !

Jozef: Maar dat is niet waar ik ...! (weerom consternatie alom)

Sint Pieter: (Klopt weer met de hamer) Mevrouw ik verzoek u om uw betoog te eindigen en dit delicate onderwerp niet meer aan te raken.

Roos: (heel teatraal haar handen omhoog heffend) Dat wil ik echt niet aanraken meneer de voorzitter !
Geachte leden van de jury ! Ik wil besluiten met de vaststelling dat de zonden die mijn cliënt heeft begaan niet zo zwaar doorwegen om een verbanning naar de hel te rechtvaardigen en vooral dat mijn cliënt door de heer Toussaint werd vermoord en dus geen kans meer heeft gekregen zijn fouten goed te maken ... (ontroering in de gerechtszaal)

Jos: (zit te snikken met een zakdoek in zijn handen) Dat was schoon Roos ... Roosje (valt in haar armen)

Sint Pieter: (kucht) Goed, dan laat ik nu het oordeel over aan de jury ! (staat recht) Er zijn twee mogelijkheden !
Mogelijkheid één : Jullie vinden dat de heer Vandenbosch zich schuldig heeft gemaakt aan een zondig leven en jullie verbannen hem naar de hel.
Mogelijkheid twee: Jullie vinden de heer Vandenbosch onschuldig aan een zondig leven en hij mag naar de hemel! Er wordt beslist bij handopsteking ...
Wie vindt dat de heer Vandenbosch naar de hel moet steekt nu zijn hand op (Sint Pieter schat de hoeveelheid in),
Wie vindt dat de heer Vandenbosch naar de hemel mag steekt nu zijn hand op (Sint Pieter schat de hoeveelheid in),

(Afhankelijk van het resultaat van de stemming antwoordt Sint Pieter:)

A Jos wordt niet vrijgesproken:

Sint Pieter; Het spijt me meneer Vandenbosch, Maar u wordt verbannen naar de hel. (of)

B Jos wordt vrijgesproken:

Sint Pieter: Proficiat meneer Vandenbosch u mag naar de hemel.

Cruella: *(Schiet op Jos af met een drietand in de hand) En toch ga je mee naar de hel !
(lacht luid en schel)*

Jos: *(In beide gevallen schreeuwt Jos het uit, zijn armen afwerend voor het gelaat)
NNNEEEeeeeeeeeee !!!!!!! (wordt het pikdonker op de scène en speelt heel
luid het refrein van “Highway to hell” van AC/DC. Tijdens dat refrein gebeurt
een heel snelle scènewissel (cfr. beschrijving in proloog)*

Tweede tafereel

- Jos: *(Het is nog steeds donker en terwijl "Highway to hell" wegsterft en het licht langzaam opkomt zien we Jos schreeuwend en badend in het zweet in zijn bed rechtop komen) Neeeeeeee !!!*
- Dora: *(Schiets ook slaperig wakker) Jos ... Jos ??? Wat is er ? Waarom schreeuw je zo ?*
- Jos: *(Ziet zijn vrouw naast zich, schrikt, laat zich vallen en trekt de dekens over zijn hoofd) Waaahh !*
- Dora: *(Begrijpt er niets van) Jos ? Wat scheelt er toch? Waarom doe je nu zo raar ?*
- Jos: *(Komt weer boven het laken gluren) Dora ? Ben jij het ? ...*
- Dora: Maar natuurlijk ben ik het? Wie zou het anders zijn?
- Jos: Je bent toch zeker hé? Knijp eens in mijn arm ?
- Dora: Zeg, wat scheelt er aan ? Waarom moet ik nu in uw arm knijpen ?
- Jos: Dora! Knijpt gewoon in mijn arm !
- Dora: Goed! Als het dat is wat je wil ! *(knijpt hard in zijn arm)*
- Jos: Aaaaah ! *(Slaakt dan een zucht van opluchting)* Het was een droom. Gelukkig was het maar een droom !
- Dora: Dat was precies wel een hele vieze droom, ... zoals jij nu doet !
- Jos: *(Neemt zijn vrouw goed vast)* Dora, ik was dood en ik kwam aan de hemelpoort en daar moest ik berecht worden om te zien of ik naar de hemel of de hel mocht.
- Dora: Aan uw reactie te zien heb je een ticketje voor de hel gekregen.
- Jos: Ja! Ik moest naar de hel ! En weet je wie daarvoor gezorgd heeft ?
- Dora: Nee ???
- Jos: Uw moeder !
- Dora: Ons ma ?
- Jos: Ja, uw moeder ! Die was zelf een duivelin ! Die noemde Cruella en die was de openbare aanklager. Je ziet wel hé. Ik heb het altijd gezegd dat uw moeder een serpent was !
- Dora: Begint nu niet weer over ons ma te klagen hé ! Het mens is al tien jaar dood !

Jos: Zeg nu niet dat het toeval is dat zij duivel was in mijn droom !

Dora: 't Was wel úw droom hé Jos ! Ons ma was geen gemakkelijke, maar zo slecht was ze ook niet !

Jos: Ze had iets tegen mij !

Dora: Dat was dan wederzijds.

Jos: (*Nu plots heftig*) En Philippe ... !

Dora: Wat was er met Philippe ?

Jos: Die was daar ook ! Dat is een jeannette !

Dora: Wie, Philippe ... ?

Jos: Ja Philippe! Philippe is een jeannette, ... een homo !

Dora: Jóoos ! Dat is wel maar een droom hé . Philippe is helemaal geen homo !

Jos: Geen homo ? Hij heeft het zelf gezegd ! Hij deed of hij ons Roos niet kende en hij was verliefd ... op mij !

Dora: Op u ?

Jos : Ja op mij ! (gruwelt) Stel u voor ... ik met een andere man ...

Dora: (*lacht*) Nee dat kan ik me echt niet voorstellen ... (*grimmig*) met een andere vrouw daarentegen ...

Jos: Met zijn gekus altijd ... dat is toch niet normaal ! Mannen kussen elkaar toch niet !

Dora: Tegenwoordig doen veel mannen dat. Daar is toch niets mis mee.

Jos: En toch moet ik er niets van hebben ... bah !

Dora: Jos! Philippe is een gewone jongen met misschien wat vrouwelijke kantjes. Maar hij is absoluut geen homo en hij ziet ons Roos graag ! Als het echt een homo was, dan zou hij niet met ons Roos verkeren.

Jos: En toch zou ik, willen dat het uitgeraakt tussen die twee.

Dora: Ben je nu helemaal gek geworden. Omdat Philippe in een of andere stomme droom homo was is hij plots niet goede genoeg meer. Is dat niet een beetje overdreven ?

Jos: (*geeft schoorvoetend toe*) Ja, ... misschien wel een beetje.

Dora: En liep er zo nog bekend volk rond in uw droom ?

Jos: Ons Roos ! Ons Roos was daar ook !

Dora: Allé, 't was daar een familiebijeenkomst !

Jos: Ja, ons Roos was mijn advocaat. Dat is altijd al een engeltje geweest ons Roos.

Dora: Ja, voor u toch ! Ik lig er dikwijls genoeg mee in de clinch met dat engeltje van u !

Jos: Maar jij begrijpt haar niet Dora !

Dora: Ik begrijp haar maar al te goed Jos ! Ze weet goed genoeg hoe ze u rond haar vinger moet draaien. Van u mag ze alles !

Jos: Kom , daar gaan we nu niet weer over gaan ruzie maken hé. Ze heeft mij verdedigd tijdens mijn proces. Die deed dat goed hoor !

Dora: Ja, Maar ze heeft u precies toch niet in den hemel gekregen.

Jos: **A** Nee, maar het scheelde toch niet veel ! Stom dat ik toen wakker werd. Nu dat ik weet dat het een droom was had ik eigenlijk wel eens weten hoe het daar aan toe ging in de hel.
B Ik was wél vrijgesproken, maar mijn teergeliefde schoonmoeder nam mij tóch mee naar de hel ondanks de uitspraak van de jury. Gelukkig werd ik toen wakker.

Dora: En waarom moest je eigenlijk voor die rechtbank komen. Wat had jij eigenlijk wel mispeuterd ?

Jos: Iedereen die een van de zeven hoofdzonden had bedreven moest voor de rechtbank passeren.

Dora: *(heel geïnteresseerd nu)* Aha, en welke hoofdzonde had jij dan wel gedaan?

Jos: *(Wil er enthousiast op ingaan, Maar realiseert zich plots wat zijn hoofdzonde was)* Wel ...euuuh, eeuuhh ik weet het precies niet zo goed meer ...

Dora: *(Bekijkt hem argwanend)* Hoe? Je weet het precies niet zo goed meer ... ? En al de rest weet je nog in geuren en kleuren te vertellen ?

Jos: Ja, je weet toch hoe dat gaat met dromen. Soms heb je gedroomd en weet je er nadien bijna niets meer van.

Dora: *(bekijkt hem argwanend)* En hoe komt het dan dat je dood was , of weet je dat misschien ook niet meer ?

Jos: Twaalf verdiepingen naar beneden gevallen van een appartementsgebouw

Dora: Ja, da's wel hoog. Dan kan ik begrijpen dat je dood bent. En hoe kwam je eigenlijk in dat appartementsgebouw terecht ?

Jos: Oh ik was euh ... (*wou weer vol enthousiasme verder vertellen Maar bedenkt zich net op tijd dat overspel de reden was*) Ik moest euh, ja wat was dat weer ? Dat kan ik me precies ook niet goed meer herinneren. Iets voor mijn werk of zo.

Dora: Dat weet je ook al niet meer ??? En hoe komt het dan dat je naar beneden gevallen bent ?

Jos: (*Begint zich steeds ongemakkelijker te voelen*) Ja zeg Dora. Ik zit hier precies weer in de beklagdenbank. Jij bent precies uw moeder !
(*Draait zich om en kruipt onder de dekens*) Ik ga nog wat slapen.

Dora: (*Is jarig vandaag en verwacht duidelijk iets van haar Man*) Jos, welke dag zijn we vandaag ?

Jos: (*van onder de lakens*) Zondag !

Dora: Ja dat weet ik ook ! De hoeveelste zijn we vandaag ?

Jos: Dertien juni ?

Dora: (*Boos*) Wat wil dat dan zeggen ?

Jos: (*Even stilte, en schiet dan recht*) Den dertiende ! We moeten vandaag naar Philippe zijn familie !

Dora: (*Ontgoocheld zuchtend*) Ja! We moeten inderdaad naar Philippe zijn familie !

Jos: Shit ! Da's waar ook. Dat was ik helemaal vergeten .Wanneer moeten we daar zijn ?

Dora: Om twaalf uur .

Jos: Dan zullen we maar opstaan zeker (*komt uit zijn bed*) !

Dora: Ik hoop dat die mensen wat meevallen. 't Is den eerste keer dat we ze gaan zien.

Jos: Hoe noemt Philippe weer met zijn familienaam ..., dat ik daar niet in affronten val.

Dora: Philippe noemt Deroose , maar ...

Jos: (*Roept*) Deroose ! Dora ! Deroose ! Zie je het dan niet ...DeROOSE. 't Staat gewoon in zijn naam. Dat kan toch geen toeval zijn! De roze ... ridder ...!

Dora: (*Ongeduldig*) Jóooos ! Alstublieft hé ... ! Philippe zijn vader is gestorven toen hij nog klein was. Zijn moeder is hertrouwd, Maar hoe die tweede man noemt dat weet ik eigenlijk ook niet. Dat moeten we straks aan ons Roos vragen.

Jos: (*gaat naar de badkamer*) Ik ga me aankleden.

Dora: Vergeet niet naar de bakker te gaan !

Jos: Wat moet ik meebrengen van de bakker ?

Dora: (*denkt even na*) Veel gaan we nu niet meer eten als we daar om twaalf uur al moeten zijn ... brengt wat pistolets mee en een brood voor morgen.

Jos: Oké !

Dora: (*terwijl ze haar kamerjas aandoet*) En breng een doos pralines mee voor bij de familie van Philippe !

Jos: (*Vanuit de badkamer*) Oké

Dora: En breng misschien ook, wat kaas en hesp mee van bij de kruidenier.

Jos: (*Vanuit de badkamer*) Oké !

Dora: En bel misschien eerst eens naar uw moeder om te horen of je voor haar ook iets moet meebrengen ...

Jos: Oké !

Dora: En ga misschien toch ook bloemen halen voor bij de familie van Philippe. Die bloemenwinkel op de Markt is open op zondag ...

Jos: Oké.

Dora: En vergeet ook geen krant mee te brengen van bij de bakker

Jos: Oké.

Dora: En als je dan toch ...

(*Het licht gaat nu weg op de slaapkamer en we krijgen volle licht op de woonkamer*)

Roos: *Komt binnen, gevolgd door Philippe en samen dekken ze de tafel voor het ontbijt*
Ik hoop dat het een beetje leuk wordt straks.

Philippe: Ja, dat zijn zo van die verplichte nummertjes waar we helaas niet onderuit kunnen.

Roos: Ze moeten elkaar toch één keer voor het eerst ontmoeten.

Philippe: Ons moeder heeft haar best gedaan. Ze is er helemaal klaar voor.

Roos: Ik hoop dat onze pa zich een beetje gedraagt en dat hij geen vuile moppen begint te tappen. Daar is hij goed in als hij wat gedronken heeft.

Philippe: Dat zal wel goed klikken met ons moeder. Die kan er ook wat van.

Roos: Voor uw moeder heb ik geen schrik, maar uw stiefvader ... die kan soms toch verschrikkelijk saai en principieel uit de hoek komen ...

Philippe: Wat ons moeder daar in gezien heeft , heb ik nooit begrepen ?

Roos: Gelukkig dat hij uw echte vader niet is.

Philippe: (*huivert*) Bespaar me dat ! Ik hoop niet dat ik op hem ga lijken als ik ouder wordt, want onbewust neem je toch zaken over.

Roos: (*Neemt hem vast*) Als je ooit enige neiging vertoont om zo te worden dan zorg ik er wel voor dat je dat snel weer afleert, schatje !

Philippe: (*Glimlachend*) O, maar daar heb ik alle vertrouwen in Roosje (*geven elkaar een zoen*)

Jos: (*Komt even binnen, klaar om naar de bakker te gaan*) Ah goeie morgen! Dag Roosje (*geeft haar een kus*) ... dag Philippe (*geeft hem van ver een hand*)

Philippe: Goeie morgen Meneer Vandenbosch (*geeft hem een kus*)

Jos: (*Had dit na zijn handdruk niet echt meer verwacht en trekt zich vol afschuw weg*) Eikes !

Roos: Maar papa ! Wat doe je nu?

Jos: (*Weet zich geen houding te geven*) Ja euh .. je weet dat ik het niet zo heb voor een kus van een man ...

Philippe: Dat doet ik met mijn vrienden altijd, meneer Vandenbosch ...

Jos: En toch heb ik het niet graag (*vertrekt vlug naar de bakker*)

Philippe: Allé, daar heeft hij nu nog nooit iets van gezegd !

Roos: Ja, hij deed wel raar ... maar trek het u niet aan. Hij heeft misschien slecht gedroomd of zoiets ... Kom, geef mij nog maar een kusje (*kussen elkaar en trekt zich dan van hem los en paradeert even over de scène*) En... wat vind je er van?

Philippe: Van wat ?

Roos: Zie je het niet ?

Philippe: (*Begrijpt niet wat ze bedoelt*) Maar wat moet ik dan zien ?

Roos: (*Boos*) Ik heb voor vandaag speciaal een nieuw rokje gekocht en meneer ziet het niet !

Philippe: Ja zeg Roos. Sorry hoor !Je hebt ook zoveel kleren .

Roos: (*Mokkend*) Als je dan niet ziet dat het een nieuw rokje is, dan kan je misschien wél zeggen wat je er van vindt.

Philippe: Mooi !

Roos: Echt mooi ?

Philippe: Ja, echt mooi !

Roos: Je meent het niet, ik zie het aan je.

Philippe: (*Bekijkt haar nog even kritisch*) ...mag ik eerlijk zijn?

Roos: (*Verwachtte niet dat hij eerlijk zou zijn*) Euh ... Ja

Philippe: Ik vind uw gat precies wat te dik in deze rok !

Roos: (*Furieus*) Waaat ! Hoe durf je zoiets zeggen ! Lompe boer ! Ha, je vindt me te dik ! Waarom ben je dan nog hier ? Waarom dump je me dan niet gewoon. Ik ben toch een dikke vette koe !

Philippe: (*Wil haar vastnemen*) Ja maar Roos, ik ...

Roos: Laat me gerust en stap het af ! Ik wil u nooit meer zien ! Buiten !

Philippe: (*Probeert vergeefs nog tegen te strubbelen*) Ja maar Roos ...

Roos: Ga weg ! (*Ze duwt hem de scène af, we horen de voordeur dichtslaan en zien Roos terug binnenkomen. Ze gaat zitten snotteren aan de tafel.*

Vervolgens een korte black-out en het liedje "Vinde gij mijn gat niet te dik in deze rok" van Clement Peerens ex.)

Jos: (*Komt binnen met zijn armen vol boodschappen en deponeert die op de tafel*) Ah, Roosje ! En zijn we er klaar voor kind ? Het groot examen voor uw ouders !

Roos: (*Snikkend*) Ga maar alleen. Ik ga niet mee !

Jos: Hoe, je gaat niet mee ? 't Gaat hier wel over uw toekomstige schoonouders hé !

Roos: 't is uit tussen ons. 't Is gedaan !

Jos: Hoe, zo ineens ! Gisteren was alles nog koek en ei ?

Roos: En vandaag niet meer ! Bel het maar af. Ik ga niet mee !

Jos: Ja , als jij niet gaat dan heeft het niet veel zin dat wij wél gaan. Maar hoe komt het dat het ineens gedaan is.

Roos: Meneer zag niet eens dat ik een nieuw rokje aan heb en bovendien vind hij dan nog dat mijn gat veel te dik is in die rok !

Jos: (*Gaat naast haar zitten*) Oh, als het dat maar is ! Kom Roosje, daar mag je niet zo zwaar aan tillen. Philippe is nu eenmaal een man !

Roos: Ik voel me precies een dikke vette koe . Laatst wou hij me verrassen met een lingersetje ... wat zeg ik ... lingerieSET in een mottig kleur. Ik kon er twee keer in ! De lomperik ! Die maten en dat kleur waren goed voor een ma van 50 jaar, maar toch niet voor mij !

Jos: (*Tegen de zaal*) ... Ja, da's natuurlijk delicaat bij een vrouw. (*nu tegen Roos*) Wij mannen zijn nu eenmaal niet zo subtiel als vrouwen. Moest uw moeder het hebben uitgemaakt na iedere "stomiteit" van mij, dan zou jij in nog geen honderdduizend jaar geboren worden !

Roos: (*koppig*) Hij moet het eerst goedmaken. Anders ga ik niet mee !

Jos: Maar die zal dat straks wel goedmaken. Waar is hij nu ?

Roos : Ik heb hem buiten gegooid !

Jos: Die ziet u veel te graag. Straks staat hij hier voor de deur met een bos bloemen om het goed te maken. Je zal wel zien !

Roos: Ik ben benieuwd !

Jos: Dat komt allemaal wel goed (*geeft haar een kus en gaat dan de boodschappen wegbergen terwijl zij de tafel verder dekt*) Zeg Roosje, weet je dat ik vannacht van u gedroomd heb ?

Roos: Van mij ? En waarover ging het dan.

Jos: Ik was dood en ik kwam aan de hemelpoort en jij was daar een engel.

Roos: Oh ! Ik, een engel !

Jos: Ja, en Philippe was daar ook en die was ook een engel.

Roos: Philippe, ...een engel? Ben je wel zeker?

Jos: Ja, maar hij deed wel een beetje raar.

Roos: Hoe, ... raar ?

Jos: (*durft niet te zeggen dat Philippe in zijn droom homo was*) Ja, hij kende u precies niet en jij kende hem ook niet !

Roos: 't Is maar een droom hé papa. En jij. Was jij ook een engel ?

Jos: Niet direct denk ik, maar dat weet ik niet meer zo goed. Maar Bomma, die was de duivel !

Roos: Ocharme ons bomma !

Jos: Ocharme, ocharme;; Jij kent ze niet echt. Dat is altijd al een serpent geweest ! In mijn droom trok ze heel goed op uw moeder ...

Dora:: (*Komt binnen*) Kom, we gaan eten, anders wordt het nog te laat !

Jos: (*tegen Roos*) Als je van de duivel spreekt !

Dora: (*Terwijl iedereen aan tafel gaat*) Waar is Philippe? Die was hier daarnet toch nog ?

Jos: (*Voor Roos kan antwoorden*) Ja, die moest even weg. Straks is hij terug hier .

Roos: Als hij hier binnen het half uur niet terugstaat dan gaan we niet naar zijn ouders !

Dora: Hoe ? Maar dat kan toch niet ,

Roos: Hij heeft me uitgemaakt voor dikke koe ! En als hij zich niet excuseert dan gaan we niet !

Jos: Overdrijf je nu niet een beetje Roos ?

Roos: Nee !

Dora: Ik kan niet geloven dat hij “dikke koe” tegen u heeft gezegd. Zo een lieve jongen.

Roos: Nee, maar hij vond wel mijn gat te dik in deze rok.

Dora: Zeg Roos, zo zal hij dat wel niet bedoeld hebben. Je moet daar niet zo zwaar aan tillen. Als ik voor alle stomiteiten van uw vader nog kwaad zou moeten worden dan ...

Jos: Ja, Dora ... ik heb haar dat ook al gezegd !

Dora: Ha, je weet het zelf ! Waarom doe je er dan niets aan ?

Jos: ja, Dora zeg ...

Dora: (*er wordt even zwijgend gegeten*) Ik vind dat je wel wat meer aandacht voor mij zou mogen hebben.

Jos: (*zucht*) Daar gaan we weer ...

Dora: Hoe lang is het geleden dat je voor mij nog eens een cadeautje of een bloemetje hebt gekocht ?

Jos: (*Denkt hard na ...*) Op uw verjaardag heb ik bloemen gekocht !

Roos: *(Schrikt en gaat vlug van tafel)* Ik ga even boven iets halen.

Dora: *(Bitter)* Op welke verjaardag ?

Jos: ... euh op uw laatste verjaardag ...?

Dora: Dat is al drie jaar geleden dat je nog iets hebt gekocht op mijn verjaardag !

Jos: Ja, Dora euh sorry maar ...

Dora: Je weet niet eens meer wanneer mijn verjaardag is !

Jos: Jawel! Euh ... *(denkt zenuwachtig na, dan triomfantelijk)* Volgende maand ! De dertiende juli !

Dora: Nee, Jos ! De dertiende juni ! Vandaag ! *(begint te snotten)*

Jos: *(Klopt zich op het hoofd)* Stommerik !

Roos: *(Op dat moment komt Roos zingend naar beneden met een pakje in de handen)*
Happy birthday to you ... happy birthday to You ... Happy birthday dear mama ... happy birthday to you !

Dora: *(Begint nu nog harder te snotten)*

Roos: Maar mama ! Je moet nu toch niet wenen op jouw verjaardag ! Hier kijk eens wat ik voor jou gekocht heb !

Dora: *(bedwingt haar tranen, opent het pakje en haalt er een lingerset uit)* Oh, wat mooi ! En precies mijn maat ... en wat een mooi kleur ...
Oh, dank je schatteke *(knuffelt Roos)* Toch iemand die nog aan mij denkt.

Jos: *(Dan gaat de deurbel, Jos haast zich recht)* Ik zal wel opendoen !

Dora: *(terwijl Jos de deur gaat openen houdt ze het setje voor zich)* Dat is prachtig, precies mijn maat ! Heel erg bedankt schatteke. Maar eigenlijk zou papa zo iets voor mij moeten kopen *(begint weer te snotten)* .

Roos: Ach mama toch ! Ik zal eens met hem praten ... *(op dat moment komt Philippe binnen met een bos rozen in de handen. Vol verwachting en met een brede glimlach staat Roos recht met open armen)* ... Philippe !

Philippe: *(gaat met een brede glimlach voorbij Roos tot bij Dora)* Gelukkige verjaardag mevrouw Vandenbosch !!!

Roos en Dora: *(Staan even perplex en beginnen dan beiden hard te wenen)* *(Vervolgens Black Out en het liedje "Ik geef je een roosje mijn Roosje" van Conny Vandenbos. Tijdens het liedje komt er een snelle scènwissel, waarbij het witte decor weerom met een ander kleur belicht wordt)*

Derde tafereel

(We bevinden ons nu in de woonkamer van de ouders van Philippe)

- Agñeska Op zondag, een mens laten opkomen op zondag, en waarvoor dan nog. Ik niet goed kuisen. Ik heb haar nog niets zien doen anders...
- Rabarber rabarber...
- Emilie En Agñeska... ben je bijna klaar? De gasten zullen hier zo meteen zijn.
- Agñeska Ja Ja
- Emilie Oh ja, zou je nog wat langer kunnen blijven om me te helpen met de aperitief en het opdienen, en koken kan jij ook redelijk hé?
- Agñeska Nog langer? Zeg 't is wel zondag hé, Mijn kindjes zitten alleen en ik moet nog naar de mis.
- Emilie Moest jij gisteren voor één keer goed gekuist hebben dan had ik je vandaag niet moeten oproepen
- Agñeska En moest jij niet hele dagen teut rondlopen zou je 's morgen niet zo'n zeer aan je kop hebben en zou je mij niet nodig hebben in dit zottekot hier..
- Emilie Zei je iets
- Agñeska Nee nee, zeg maar het is wel voor een dienstencheque per begonnen uur.
- Emilie Ja ja
- Agñeska Plus 5 euro per uur in 't zwart voor zondagdienst
- Emilie Ja, ja, doe nu maar voort
- Philippe *(We horen de voordeur opengaan en vervolgens Philippe binnen komen, gevolgd door er een boos uitzierende Roos (die een andere outfit aanheeft), Dora en Jos. Voilà, wees welkom. Dag Agñeska Ga zitten Mama! Papa! We zijn er!*
- Emilie Ik kom zo. We zijn ons nog even aan het omkleden! Agñeska, Geef jij onze gasten alvast iets te drinken. De champagne staat klaar!
- Agñeska Ja Madam!

Dora: *(Terwijl Philippe de fles ontkurkt en de glazen vult)* Mooi appartement hier Philippe !

Philippe: Ja , valt best wel mee ! Je moet straks maar eens even op het balkon gaan staan. Je hebt hier een prachtig uitzicht ! Wil jij de glazen uitdelen Roos ,

Jos: *(Terwijl Roos nog steeds een beetje boos aan iedereen een glas geeft)* Ik moet zeggen dat ik toch wel even schrok toen ik merkte dat jullie in een appartement op de twaalfde verdieping wonen, Philippe.

Philippe: Allé meneer Vandenbosch, hoe komt dat dan ? *(beetje verwijfd zoals in al zijn replieken, waardoor Jos weer huivert)*

Jos: In mijn droom zat ik ook op een twaalfde verdieping. Ik wordt door tal van dingen steeds maar geconfronteerd met mijn droom van deze nacht ...

Dora: Hou nu eens eindelijk op over die stomme droom .

Jozef: *(Komt uit de slaapkamer met dezelfde kleren aan als in de droom)* Goede middag iedereen. Ik ben Jozef, ... Jozef Toussaint !

Jos: *(Die net een eerste slok van zijn champagne aan het nemen was schrikt zich dood en verslikt zich in zijn champagne met een hevige proestbui tot gevolg)*

Dora: Maar Jos ! Wat doe je nu !

Roos: Gaat het papa ? *(klopt hem op zijn rug)*

Jos: Ja ... Ja, het gaat wel. Ik had me gewoon verslikt !

Roos: *(vermanend)* Niet zo gulzig zijn papa ... en wacht tenminste tot iedereen er is vooraleer te drinken.

Jos: *(Staat nu aan de rand van het podium en zegt ontzet tegen het publiek)* Toussaint ! Dat is Toussaint ! Ik wordt zot ! *(draait zich dan met een brede glimlach naar de gastheer, die ondertussen de anderen aan het begroeten is, en gaat met uitgestoken hand naar hem toe)* Aangenaam kennis met u te maken meneer Toussaint. Het is me een waar genoegen ! Excuseert u mij voor daarnet, ik had mij even verslikt !

Jozef: O, geen probleem meneer Vandenbosch !

Jos: Jos ! Zegt u alstublieft Jos !

Jozef: *(negeert de opmerking van Jos en wijst naar de zetels)* Maar gaat u toch zitten alsjeblief ! *(richting keuken)* Mimi, kom je ?

Emilie: Jazeker schat. Hier ben ik al ! *(komt met een stralende glimlach uit de keuken)* Welkom iedereen !

Jos: *(Ziet Emilie binnenkomen en weet niet meer waar hij het heeft, laat tot consternatie van de anderen zijn glas uit zijn hand vallen en gaat totaal ontdaan zitten, hoofdschuddend voor zich uit starend)* Dat kan niet ! Dat kan niet !

Roos: *(Gaat ongerust tot bij hem)* Maar Papa! Wat scheelt er toch ! Je doet zo raar. Ben je ziek ?

Emilie: Voelt u zich niet goed meneer Vandenbosch ? Wilt u misschien even gaan liggen ?

Jos: *(Herpakt zich)* Nee, nee, het gaat alweer beter. Excuseert u mij alsjeblief.

Philippe: *(Geeft zijn moeder een glas)* Hier mama !

Emilie: Oh, dank je jongen. Laat ons dan drinken op jullie geluk, Roos en Philippe ! Gezondheid !

Iedereen: Gezondheid !

(nu worden hier en daar gesprekken tussen duo's uitgelicht. Die praten dan luidop terwijl de anderen doorspelen en doorpraten in stilte)

Jozef: En mag ik vragen wat u doet voor beroep, meneer Vandenbosch , uw dochter wist het niet zo precies te omschrijven?

Jos: Jos ... zeg maar Jos .. euh ...Jozef ...euh ... meneer Toussaint! Ik ben vertegenwoordiger !

Jozef: O ja ? Vertegenwoordiger dus ? En in wat , als ik vragen mag ?

Jos: *(Is verveeld met het onderwerp)* In euh ... condooms ...

Jozef: U verkoopt dus condooms ?

Jos: Euh ja ... *(plots enthousiast)* Als ik u een plezier kan doen met wat gratis staaltjes ... *(krimpt ineem onder de vernietigende blik van Jozef)*

Jozef: Dank u meneer Vandenbosch, maar daar kan u mij geen plezier mee doen !

Jos: Oh euh, ja ik dacht maar ... je weet nooit hé ... euh ...*(raakt helemaal in de war door de ijzige houding van Jozef)*

Jozef: Verkoopt u huis aan huis ?

Jos: *(Wil grappig doen)* Ja! En ik demonstreer ze altijd voor de klanten hé ... *(lacht hinnikend, maar valt dan stil als er geen reactie komt)* Nee, nee, euh aan grootwarenhuizen en apotheken en zo ...

Jozef: U bent dus veel de baan op !

Jos: Ja, ja veel de baan op. (*er valt even een stilte, waarop we de anderen even horen praten*) en u, wat doet u als ik vragen mag?

Jozef: Ik, meneer Vandenbosch, ben adjunct directeur-generaal van de katholieke koepel van het onderwijs.

Jos: (*slikt*) Oh ... euh ... bent u veel de baan op?

Jozef: Nee meneer Vandenbosch!

Jos: Och ja, u nam uw boterhammetjes mee naar het werk. Ik had het moeten weten!

Jozef: (*bekijkt hem verwonderd*) Inderdaad meneer Vandenbosch ...

Jos: En 's woensdags ga je met Herman iets eten in een bistro ...!

Jozef: Hoe weet u dat allemaal Meneer Vandenbosch ...?

Jos: (*Totaal in de war*) Oh ... euh ... Philippe heeft dat ooit eens verteld geloof ik

Agnes Mag ik iedereen verzoeken om aan tafel te gaan alstublieft merci dankuwel.

(Iedereen gaat zitten terwijl Agneska de soepkom haalt en vervolgens de borden vol schept. De personages zitten als volgt:

Emilie	Jos	Jozef	Roos
X	X	X	X

Dora X

X Philippe

Philippe: (*Van zodra de soep is uitgeschept en iedereen aan het eten is worden Philippe en Roos uitgelicht en speelt en praat de rest in stilte verder. Terwijl ze hun soep aan het eten zijn discussiëren Roos en Philippe*)
Ben je nu nog altijd boos, Roos?

Roos: (*Met een pruillip*) Ja!

Philippe: Ik heb me al duizend keer verontschuldigd!

Roos: Ja, maar iedere keer opnieuw gedraag je je als een lompe boer tegenover mij. Hoe durf je te zeggen dat ik dik ben. Ik ben helemaal niet dik!

Philippe: Maar ik heb helemaal niet gezegd dat je dik bent! Ik bedoelde alleen dat het leek met die rok of uw euh ...

Roos: Zelfs al was het dan zo dan hoef je dat nog niet te zéppen!

Philippe: Maar je zei dat ik eerlijk moest zijn !

Roos: (*Weet niet onmiddellijk hoe te repliceren*) ... Trouwens je vindt me écht te dik !

Philippe: Maar Róóoos ! Hoe kom je daar nu bij !

Roos: En uw “sexy” lingerset die je vorige week bij had dan ? Ik heb een C-cup als BH en een maatje 38 voor mijn slip ! En wat brengt meneer mee ... Een D-cup en een maat 42 ... en dan nog in het roze ! Je had evengoed een tent kunnen kopen !

Philippe: (*een beetje beschaamd*) Ja zeg Roos ... het was de eerste keer dat ik zoiets kocht en in die verpakking lijkt het allemaal zo op elkaar en ik ...

Roos: (*moet toch glimlachen om zijn beteuterde reactie*) ... enfin, ons ma was er wél content mee.

Philippe: Uw moeder ...???

Roos: Ja, ik heb haar dat deze morgen als verjaardagscadeau gegeven .

Philippe: Oooh ! Ik dacht al als ik dat pakje op tafel zag liggen dat het mij bekend voorkwam.

Roos: Ik was eerlijk gezegd haar verjaardag vergeten, maar toen had ik ineens door waarom ze zo ambetant was tegen onze pa en ben ik dat vlug gaan halen.

Philippe: En had je haar nog niets verteld van mijn blunder ?

Roos: Nee, gelukkig niet. Nu heb ik wel gescoord bij ons ma, en jij ook met uw bloemen ... Onze pa daarentegen ... die

Philippe: En, ben je nu nog boos op mij ?

Roos: (*Glimlacht lief*) Maar nee ! (*geeft hem een kus*) Maar zeg nooit meer dat ik te dik ben !

Philippe: (*haalt nu met een glimlach een doosje uit zijn broekzak*) Hier Roos , ik heb iets bij voor jou !

Roos: (*Blij verrast roept ze uit*) Voor mij !!!

Iedereen: (*Nu weer volledige belichting en iedereen reageert door mekaar op de uitroep van Roos*) O! Wat heeft hij jou gegeven Roos ? Laten zien ! Ik denk dat het een ring is ! enz.

Roos: (*opent voorzichtig het doosje en haalt er een prachtige ring uit*) Oooh ! Wat mooi ! Oh schat (*geeft hem een kus*) !

Iedereen (Door mekaar) OOOh ! Amai wat een mooie ring ! Die moet nogal wat gekost hebben ! Doe hem aan Roos ! enz.

Roos: (Doet de ring aan) O ! Philippe ! Wat mooi ! En hij past perfect ! (geeft hem een dikke zoen)

Emilie: (Onder de replieken van Roos en Philippe zijn de glazen volgeschonken met wijn, is hier en daar reeds gedronken (Emilie en Jos hebben al flink hun best gedaan en regelmatig bijgeschonken) maar alle glazen zijn nu weer min of meer gevuld. Emilie neemt haar glas en heft het) Op het jonge paar !

Iedereen: Op het jonge paar ! (Iedereen drinkt)

Philippe: (Haalt nu uit zijn binnenzak een enveloppe) Ik heb nog iets voor jou , Roos !

Iedereen: (Door mekaar) Amai ! 't kan niet op zeker ! Die moet u wel heel graag zien ! Wat zou daarin zitten, enz.

Philippe: Dat is om mijn blunder van vorige week goed te maken !

Dora: Welke blunder Philippe ?

Philippe: Ik had een cadeautje gekocht voor Roos, maar dat was een beetje een miskoop .

Dora: Wat had je dan gekocht Philippe ?

Philippe: O, euh ...

Roos: (Heeft de enveloppe geopend en reageert superblij) Oooo! Een ballonvlucht !

Philippe: Ja, deze namiddag om 16u gaan wij samen de lucht in met een luchtballon en nadien logeren wij een nachtje in een luxehotel met sauna !

Jos: (Schreeuwt het plots uit, zich zijn droom herinnerend) Nééééééé !!!!!

Iedereen: (Iedereen schrikt zich een ongeluk en roept door mekaar) Maar meneer Vandenbosch ! Papa! Jos ! Wat scheelt er u toch vandaag ? enz.

Jos: (Loopt tot bij Roos en valt smekend op zijn knieën) Roos, nee ! Ga niet mee met die ballonvlucht ! Doe dat niet ! Alsjeblief ?

Roos: Maar papa toch waarom zouden wij geen ballonvlucht mogen doen ?

Jos: Je gaat neerstorten kind ! Ik voel het! Ik weet het !

Dora: (zuchtend) Toch weer niet die droom zeker ?

Jos: Ja Dora ! 't Is weer die droom ! In mijn droom heeft Roos mij verteld dat ze is neergestort met een ballonvlucht (gaat weer op zijn plaats zitten)

Roos: Zeg papa, voor een droom van u ga ik geen ballonvlucht aan mijn neus laten voorbijgaan hoor.

Philippe: Ja, meneer Vandenbosch. Zo gevaarlijk is dat echt niet hoor. Dat is tegenwoordig allemaal superveilig.

Jos: Zie maar dat jij niet naar beneden dondert als je weer denkt dat je kan vliegen.

Philippe: Maar neeje , meneer Vandenbosch , ikke ... vliegen ? Hoe kom je daar nu bij?

Jos: In mijn droom vertelde je dat ...

Roos: Papa, hou nu alsjeblief eens op over die droom van u !

Jozef: Ik begrijp niet dat u zich laat beïnvloeden door een droom ... meneer Vandenbosch ...

Jos: *(Boos)* Moesten jullie weten wat er van mijn droom ondertussen allemaal al is uitgekomen, dan zouden jullie wel anders praten !

Dora: O ja ? En wat is er dan al allemaal uitgekomen in jouw droom Jos ? Straks ga je ons nog wijsmaken dat je daar ook meneer en mevrouw Toussaint bent tegengekomen ...

Jos: *(Beseft dat hij zich op glad ijs begeeft)* Euh ... nee, nee ! Ja, je zal wel gelijk hebben. Ik overdrijf waarschijnlijk ...

Emilie: *(heeft duidelijk haar oog laten vallen op Jos en fluistert hem in zijn oor terwijl de anderen even wegstijgen)* En wat heb jij allemaal beleefd in jouw droom Jos ? Wil je het mij straks niet vertellen *(terwijl ze dit zegt streelt ze met haar voet onder tafel, duidelijk zichtbaar voor het publiek over Jos zijn heen)*

(Nu komt er een korte black-out terwijl het nummer “ De meeste dromen zijn bedrog” van Marco Borsato speelt. Als het licht terug aangaat zijn Philippe en Roos verdwenen, staan er verschillende lege flessen wijn op tafel, Koffie, resten gebak, een bijna lege fles cognac ... Dora en Emilie zitten aan de ene kop van, de tafel en Jos en Jozef aan de ander kop. Jos en Emilie zijn duidelijk beschonken)

Dora: *(Nu zijn Dora en Emilie uitgelicht terwijl ze praten. Ondertussen spelen en praten Jos en Jozef in stilte verder)* Ik vraag me soms af of Jos mij niet bedriegt !

Emilie *(Beetje zwalpend en met dubbele tong pratend)* Jos ? Maar allé Dora toch ! dat zou de Jos toch niet doen. Zo een sympathieke mens !

Dora: Sympathiek ? Ja, op een ander. Daar is hij altijd heel joviaal ! Maar thuis! Hij ziet mij amper staan !

Emilie: Maar waarom denk je dat hij zou vreemd gaan ?

Dora: Ik, weet niet ? Ik heb zo een gevoel dat er iets niet klopt. 't Zijn allemaal kleine dingetjes, maar toch geen echte bewijzen ... !

Emilie: Geef eens een voorbeeld

Dora: De badkamer staat vol met aftershaves en eau de toilettes en parfums voor mannen en hij gebruikt dat ... maar alleen 's morgens als hij gaat werken. Als wij eens weg gaan onder ons dan wast hij zich met moeite ...

Emilie: Ja maar, voor zijn werk is dat misschien belangrijk dat hij verzorgd overkomt. Hij is vertegenwoordiger zeker, heeft Roos me eens verteld. En voor welke firma ?

Dora: Voor "Durex" ... condoms !

Emilie: Ooooooh ! (*wil grappig zijn*) Hij moet die misschien demonstreren bij zijn klanten hé. Daarom dat hij goed moet reken (*lacht overdreven*)

Dora: (*Met krop in de keel*) Daar kan ik niet mee lachen Mimi !

Emilie: Zeg 't was maar een grapje hé Dora ... En zijn er zo nog dingen ?

Dora: Ja, soms reken zijn kleren precies naar nog een ander parfum. Maar als ik daar dan iets van zeg, dan zegt hij dat ik spoken zie . En laatst nog, hing er een lang blond haar op zijn jas. Van mij kan het alvast niet zijn

Emilie: Ja Dora, meisje, dat lijkt me allemaal toch onschuldig hoor. Als vertegenwoordiger kom je overal en kom je veel mensen tegen. Daar zou ik me nu toch echt niet over ongerust maken.

Dora: En vrijen zit er ook al zo goed als niet meer in. Ik moet alle moeite doen om hem in gang te krijgen. Hij is altijd moe zegt hij !

Emilie: Krijgt hij hem nog recht ?

Dora: (*Bloost*) Hoe ... hoe bedoel je ?

Emilie: Of hij zijn lul nog recht krijgt ?

Dora: (*Onwennig blozend*) Euh ...ja !

Emilie: Prijs u dan gelukkig. Jozef krijgt hem niet eens meer recht !

Dora: (*werpt een schalkse blik op Jozef*) 't is niet waar !

Emilie: Echt waar !

Dora: Ja, wat dat betreft ... dat marcheert nog bij Jos. Maar hij is ook veranderd tegenover vroeger. Vroeger bracht hij cadeautjes mee en af en toe een bloemetje en nu ...'t is al drie jaar geleden dat hij nog aan mijn verjaardag heeft gedacht !

Emilie: Ja, ...venten ! Die van mij vergeet dat ook regelmatig, maar daarom gaat hij nog niet vreemd !

Dora: Gelukkig heb ik ons Roos nog. Die zal dat nooit vergeten ! Vanmorgen kreeg ik nog een lingersetje van haar ! Prachtig gewoon ! In 't roze en helemaal mijn maat ! Da's een schat van een kind ... *(met een pruillip)* maar eigenlijk zou Jos mij zo'n cadeaus moeten doen.

Emilie: Amai ! Ja Roos is echt een dochter uit de duizend. Onze Philippe mag zijn handjes kussen met zo'n vrouw !

Dora: Maar Philippe is ook een schat hoor ! Weet je dat hij deze morgen bloemen voor mij bij had voor mijn verjaardag !

Emilie: Maar ja ! Da's waar ook ! Ik heb u nog geen proficiat gewenst met uw verjaardag ! *(geeft haar drie smakkende zoenen)* Gelukkige verjaardag ! Daar drinken we op ! *(drinkt haar glas in één teug leeg en vult dan bij)* Jij nog een beetje ?

Dora: Nee dank je ! ... *(aarzelt even)* Heb jij al ooit zo iets meegemaakt Mimi, dat je begint te twijfelen ... ?

Emilie: *(duidelijk onder invloed)* Ik ??? Néeee. Jozef is de meest betrouwbare ernstige *(drinkt nog een slok)* ... en saaie klootzak die ik ken !!!

Dora: *(Schrikt van de ontboezeming van Emilie)* Oei ... euh excuseer Mimi, maar ik wist niet dat ...

Emilie: Oh trek het je niet aan Dora *(Emilie gaat steeds luider praten, waarop Dora haar probeert in te tomen)* Jij klaagt van uw Jos ! Wel ik wil hem direct wisselen met mijn Jozef !!!

Dora: Oei, is het zo erg ?

Emilie: Jozef is verschrikkelijk streng, heeft absoluut geen fantasie, heeft geen gevoel voor humor, heeft een hoogwaardigheidscomplex, is gierig en ... hij krijgt hem niet meer recht ! *(drinkt weer een stevige slok)* ... Wisselen ?

Dora: Nee, dank u wel ! *(bekijkt Jozef van op afstand meewarig)* Ik begin mij af te vragen waarover ik hier zit te klagen ?

Emilie: *(Wordt nu door de drank erg openhartig)* Vroeg of laat maak ik hem van kant !

Dora: *(Schrikt)* Maar Mimi ! Wat zeg je nu !

Emilie: Ik meen het ! Ik heb al meer dan 10 jaar een doos rattenvergif verstoep ! (*drinkt weer een slok*) Nog van dat goed straf rattenvergif, met arsenicum in ... dat mogen ze nu niet meer verkopen ... (*drinkt weer*) maar ik ... ik heb het nog !

Dora: (*ongerust*) Maar Mimi ... dat meen je toch niet ?

Emilie: (*Met een grijns op het gelaat*) Wat denk je ?

Dora: (*eerst even ongerust , maar dan met een glimlach*) Nee, dat kan niet. Je maakt een grapje.

Emilie: Ja, laat het ons daar maar op houden. En wat uwe Jos betreft. Je zal zien dat komt allemaal wel goed. En vandaag of morgen maakt hij het wel goed dat hij uw verjaardag is vergeten.

Jozef: (*Nu worden Jos en Jozef uitgelicht en praten en spelen Emilie en Dora in stilte verder terwijl Jos en Jozef praten*) Ja meneer Vandenbosch, ik ga iedere zondag naar de mis !

Jos: (*Net als Emilie ook al duidelijk boven zijn theewater en regelmatig van zijn glas drinkend en bijvullend tijdens het gesprek met Jozef*) Zjos ... zeg toch Zjos ... meneer Zjozef ... maar dat zal wel zo zijn omdat je niet anders kan met zo'n dikke zjob bij de katholieken ...

Jozef: (*verontwaardigd*) Nee meneer Vandenbosch ! Dat is omdat ik overtuigd katholiek ben ! En als overtuigd katholiek kan ik uw beroep trouwens maar matig appreciëren ;

Jos: Wat is er dan mis met het beroep van vertegenwoordiger meneer Zjozef ?

Jozef: (*Minachtend*) Met de job van vertegenwoordiger is op zich niets mis, alhoewel je daar niet veel voor moet gestudeerd hebben lijkt me, maar met wàt u verkoopt heb ik toch wel enige moeite !

Jos: Hoe ! Wat is er dan mis met condooms misschien ?

Jozef: Als overtuigd katholiek ben ik tegen élke vorm van contraceptie meneer Vandenbosch !

Jos: Zeg leef jij nog in de prehistorie misschien ? Aan uwe Philippe moet ik nochtans regelmatig een paar pakjes leveren hoor !

Jozef: Ten eerste is Philippe niet mijn echte zoon en ten tweede keur ik de voorhuwelijks betrekkingen die hij ongetwijfeld al zal gehad hebben met uw dochter absoluut niet goed !

Jos: Ah ja ! Dat mag niet zeker, van de kerk ! Philippe en Roos zaten nochtans alle twee in den hemel Zjozef ... allé toch in mijne droom !

Jozef: Ik wil absoluut niet weten waarover u allemaal droomt meneer Vandenbosch. Dat interesseert me absoluut niet !

Jos: *(tegen de zaal)* Ik weet niet ...! Je zou nog kunnen verschieten !

Jozef: Nee, maar moest bij iedereen het zedelijk normbesef wat hoger liggen, dan zou de wereld er een stuk beter uitzien !

Jos: Amai jong gaat gij hier nu nog gaan preken ook ! Ik, sta er stom van dat jij geen kinderen hebt want als jij geen condooms gebruikt dan zal uw vrouw ook wel niet de pil mogen gebruiken zeker

Jozef: *(Staat boos recht)* Met mijn privéleven hebt u absoluut geen zaken , meneer Vandenbosch *(loopt boos naar de slaapkamers)*

Jos: *(Kijkt hem even verwonder na en zegt dan tegen de zaal)* Ach ja, da's waar ook ! Hij krijgt hem niet meer recht !

Dora: *(Alles wordt nu weer 100% belicht)* Waar is het toilet hier ergens Mimi ?

Emilie: *(Staat recht en wijst naar de inkomdeur)* In de gang, de eerste deur links Dora.

Jozef: Ik ga even een wandelingetje maken Mimi !

Emilie: Ja maar Jozef ! En onze gasten dan ?

Jozef: Ik heb aan meneer Vandenbosch niets meer te vertellen Mimi *(stapt kordaat richting voordeur en even later horen we de voordeur dichtslaan)*

Emilie: *(Gaat dicht bij Jos zitten)* Eindelijk kunnen wij eens praten Jos ...

Jos: *(Jos vindt Mimi duidelijk geen onaangenaam gezelschap)* En waarover wil jij praten Mimi ?

Emilie: Oh euh over ... overspel misschien ?

Jos: *(Schrikt)* Overspel ?

Emilie: Ja, uw vrouw heeft daarnet uw boekje eens opengedaan ? Je kan evengoed met een plakkaat op uwe kop rondlopen "Ik pleeg overspel".

Jos: Valt het zo op ?

Emilie: Amai niet ! Dora is zo blind als een mol dat ze dat niet ziet !

Jos: Oei en ik dacht dat ik het nog zo goed kon verbergen !

Emilie: Ze had een heel licht vermoeden, maar dat heb ik haar daarnet uit haar hoofd gepraat !

Jos: *(Bekijkt haar begerig)* Dat is tof van u ! Maar waarom heb jij dat gedaan ?

Emilie: *(Verleidelijk fluisterend)* Omdat ik dat spelletje heel graag ook eens wil spelen ... met u *(streelt met haar hand over zijn been)* !

Jos: *(neemt haar hand vast)* Dat klinkt heel verleidelijk !

Emilie: Ik ben morgen heel de dag vrij ... en Jozef is heel de dag op het werk ! *(Streelt zijn been)* Wat denk je ?

Jos: *(denkt even na en knikt dan glimlachend)* ...ja, ik zou morgen vanaf een uur of twaalf wel kunnen langskomen

Emilie: Fantastisch ! *(vult hun glazen)* Daar drinken we op !

Jos: Je bent toch zeker dat Jozef 's middags niet naar huis kan komen hé ?

Emilie: Maar nee ! Die is 's middags nog nooit onverwacht thuis gekomen. Jozef dat is een geprogrammeerde robot ! Bij hem sta je nooit voor verrassingen !

Jos: Amai wat een saaie vent is dat ? Sorry hoor, maar ik snap niet hoe je het bij zo iemand kan uithouden !

Emilie: Dat is ook niet uit te houden ! Ik leg je morgen wel alles uit, maar vroeg of laat maak ik hem nog eens van kant.

Jos: Oei ! Is het zo erg ?

Emilie: Nog erger ! Maar laat ons daar nu over zwijgen. *(glimlachend)* Ik verheug me al op morgen.

Jos: *(Neemt haar hand en geeft er een kusje op)* Ik ook !

Emilie: Zeg Jos, verwen je vrouw vanavond maar eens goed !

Jos: Waarom ,

Emilie: Zodat ze geen argwaan meer zou koesteren. En 't is ten slotte haar verjaardag ... die je grandioos vergeten bent ... !

Jos: Heeft ze jou dat ook al verteld ? Ze neemt je wel erg vlug in vertrouwen !

Emilie: *(We horen nu de spoeling van het toilet)* Pas op daar is ze ! *(Emilie begint nu af te ruimen terwijl ze een gesprek voert met Jos)* ... ja en toen zei ik nog tegen Jozef. Jozef je mag doen wat je wil maar dit uitzicht wil ik voor geen geld van de wereld missen. Kom eens mee buiten op het balkon Jos *(Dora is ondertussen terug binnengekomen)* Kom jij ook eens kijken Dora.

Alliedrie: *(ze gaan op het terras staan en we horen ze allerlei vergezichten aanwijzen en benoemen al naargelang de locatie waar het stuk gespeeld wordt)*

Dora: *(ze komen terug binnen)* Waar is Jozef eigenlijk ?

Emilie: O! Die is een wandelingetje gaan maken. Die houdt het niet uit als hij zo lang binnen moet zitten.

Jos: Wat denk je ervan als wij ook eens een wandelingetje zouden gaan maken Dora ?

Dora: *(Blij verrast)* O ... ja ... graag ! Maar moeten wij niet eerst een beetje helpen opruimen Emilie ?

Emilie: Nee absoluut niet! Ik doe dit wel alleen ! Zoveel is het nu ook weer niet en ik heb een goede vaatwasser! Nee, profiteer er maar van. Het is nog prachtig weer buiten !

Dora: *(Geeft Emilie drie kussen)* Bedankt voor de fantastische ontvangst. Ik vond het heel gezellig ! En binnenkort zullen wij jullie eens uitnodigen !

Jos: *(Geeft Emilie ook drie kussen)* Bedankt Mimi en misschien tot binnenkort *(geeft haar een knipoog, zo dat de zaal het ziet, maar Dora niet)*

Emilie: Ok ! *(Begeleidt hen naar de deur en geeft Jos, die na Dora buitengaats nog een tik op de bips)* Tot binnenkort ! en morgen, “Casanova”, wordt dit appartement de hemel voor jou ... ! *(Nu wordt het donker en onder het nummer “ Heaven is a place on earth” van Belinda Calisle wordt de scène licht herschikt.)*

PAUZE

Vierde tafereel

(Agneska is zonder veel ijver aan het poetsen. Emilie komt gehaast binnen)

Emilie Snel Snel, ben je bijna klaar? We hebben niet veel tijd meer en dan moet je weg!

Agnes Zeg wat is dat hier eigenlijk! Gisteren doet gij mij opkomen op een zondag en op mijn gewone kuisdag steekt ge mij buiten.

Emilie Ja , sorry maar ik moet weg.

Agnes Ik kan toch verder werken terwijl ik hier alleen ben.

Emilie Nee dat betrouw ik niet. Vorige keer dat ik je hier alleen liet was het logeerbed niet opgemaakt maar beslapen...

Agnes Zeg jij nu dat ik hier heb liggen maffen? Beschuldig jij mij daarvan? Anders ge moet het maar zeggen hé

Emilie Maffen of niet, als ik er niet bij ben wordt er toch niet veel gekuist. Trouwens als ik er wel bij ben is het niet veel beter.

Agnes Awel merci, ik hier maar mijne nikkel afdraaien. Awel als ge't beter kunt doe het dan zelf hé, chichi madam.

Emilie Dat is nog niet eens zo'n slecht idee. Ik ga het zelf doen! Ge hoeft niet meer terug te komen...

Agnes Wablief? Gij durft. Maar alzo niet hoor madam, daar gaat de vakbond van horen. De arme werkmens is er weer de dupe van. Wij zullen wel zwoegen. Trekt uwe plan. Ik ga kuisen waar dat ze zo vies niet vallen. Hoe wil je nu dat ik die living goed kan kuisen als er niet eens een putje is om het water af te trekken... Ik hoop dat ge vergaat in uw vuiligheid... *(gaat boos weg)*

Emilie Oef, die is eindelijk weg ! *(Onder het nummer " Heaven is a place on earth" van Belinda Carlisle verdwijnt Emilie even. Even later verschijnt ze weer in een sexy outfit, licht en horen we de bel gaan. Ze parfumeert zich terwijl ze naar de voordeur stapt. We horen de voordeur opengaan Hallo lieverd ! (We horen ze kussen en vervolgens de kamer binnenkomen) Je kan niet geloven hoe gelukkig ik wel ben dat je bent gekomen !*

Jos: Heb je eraan getwijfeld ?

Emilie: Toch een beetje. Mijn vraag gisteren was nogal direct !

Jos: Dan ken je me nog niet !

Emilie: *(Neemt hem bij zijn handen)* Dat hoop ik nu grondig te leren doen !

Jos: En is Jozef naar zijn werk vertrokken !

Emilie: Je mag gerust zijn! Ik was blij dat ik er van af was ! Hij had een pesthumeur toen hij van zijn wandeling terugkwam en dat heeft geduurd tot deze morgen. Je hebt het wel grondig verkorven bij hem !

Jos: Omdat ik Condooms verkoop ! *(doet zijn jas uit en legt hem over een stoel)*

Emilie: *(Verleidend)* En ... moet je die soms zelf uitproberen ?

Jos: Ja, *(terwijl hij haar naar de zetel trekt)* en toevallig heb ik nu een nieuw model bij dat dringend moet getest worden ...

Emilie: En welke smaken heb je allemaal bij ?

Jos: Oh, ik heb aardbij, banaan, passievrucht en het nieuwste van het nieuwste Amaretto ... *(haalt ondertussen handenvol condooms uit zijn broekzakken en gooit die op de salontafel)*

Emilie: *(Plots horen ze een sleutel in de voordeur steken en het slot omdraaien. Beiden schrikken)* Vlug naar mijn kamer, laatste deur rechts ! *(Jos spurt de woonplaats uit en is net verdwenen als Philippe en Roos binnenkomen)*

Philippe: Hoi, mama !

Roos: Dag Mimi

Emilie: *(merkt dat de condooms nog op tafel liggen en probeert die de komende replieken wanhopig af te schermen zodat Roos en Philippe die niet zien)* Dag Philippe en Roos. Ik had jullie niet verwacht !

Philippe: O, maar we blijven niet lang hoor. We gaan shoppen en we kwamen vragen of je geen zin had om mee te gaan !

Emilie: Dat is heel lief hoor kinderen, maar ik voel me eigenlijk niet zo lekker. Ik dacht net even op mijn bed te gaan liggen *(gaat nu op de salontafel, bovenop de condooms zitten)*.

Roos: O, jammer !

Emilie: En hoe was de ballonvlucht gisteren? En het nachtje hotel met sauna ?

Philippe: Dat nachtje hotel met sauna was Fantastisch, maar de ballonvlucht is niet doorgegaan.

Emilie: Hoe komt dat nu?

Roos: Er was ergens een dubbele boeking gebeurd en dan hebben wij maar dat andere koppel laten gaan. Wij hadden tenslotte nog ons hotel met sauna !

Emilie: Dat is heel lief van jullie !

Roos: Weet je nog dat pap zo reageerde toen hij hoorde dat we gingen ballonvaren ?

Emilie: Ja ! Hij had schrik dat jullie zouden neerstorten !

Roos: Ja, hij had dat gedroomd !

Philippe: Lees dit eens (*laat een krant zien*)

Emilie: (*Schrikt*) “Luchtballon stort neer “ “Inzittenden zwaargewond !” ... Toch niet jullie ballon ? “

Philippe: Toch wel !

Roos: Wat voor rare droom heeft papa toch gehad ? (*ziet nu zijn jas liggen*) Hé, dat is precies zijn jas (*bekijkt hem van naderbij*) Ja, dat is papa zijn jas. Is hij hier ?

Emilie: ... euh nee ! Hij heeft hem hier gisteren vergeten. Ik had hem klaargelegd om hem terug te brengen.

Roos: O, maar ik zal hem wel meenemen naar huis . (*neemt de jas en hangt hem over haar arm*)

Emilie: O , maar ik zal hem straks wel brengen hoor (*staat recht en legt de krant over de condooms*) . Dan kom ik nog eens buiten vandaag (*wil de jas terugnemen*)

Philippe: Maar je voelt je niet goed mama. Je kan toch beter wat gaan liggen.

Emilie: Zo erg is het echt niet hoor jongen. Ik zal hem wel wegbrengen. Jullie gaan nog shoppen en ...

Roos: Nee, heel lief van je Mimi, maar ik leg hem in de wagen en als Philippe mij straks thuis afzet heb ik hem mee.

Emilie: (*Met tegenzin*) Nu ja, zoals je wil

Philippe: Ik ga nog even iets drinken in de keuken en dan zijn we weg, Roos

Roos: Goed, dan ga ik nog vlug even naar het toilet (*verdwijnt*)

Jos: (*we zien een wanhopige Jos in de deur naar de slaapkamers verschijnen, die teken doet naar Emilie dat ze zijn jas aan hem moet geven*)

Philippe: (*Net als Emilie de jas wil nemen verschijnt Philippe met een glas in de hand weer vanuit de keuken*) En hoe is het feestje hier gisteren nog afgelopen , mama ? Was het nog gezellig ?

Emilie: (*zenuwachtig*) Oh, dat ging wel ! Roos haar moeder is wel een lieve vrouw.

Philippe: En wat vindt je van haar vader ?

Emilie: *(Luchtig)* Oh, niets speciaals. Ik heb er ook niet zoveel mee gepraat ...

Philippe: Oh, ik dacht dat je het daarmee wel goed zou kunnen vinden. Maar ja, met die rare droom van hem was hij helemaal van zijn melk.

Emilie: Ja, dat was precies wel een héél rare droom ! *(Philippe drinkt ondertussen zijn glas leeg en gaat de keuken binnen om het weg te zetten. Emilie wil van zodra Philippe verdwenen is, de jas nemen maar op dat moment komt Roos weer binnen, waardoor ze niets kan doen)*

Roos: Ben je klaar Philippe ?

Philippe: *(Komt uit de keuken)* Ja, ik ben er ! *(ze geven beiden een kus aan Emilie en verdwijnen, waarbij Roos de jas vergeet)*

Emilie: *(Zucht opgelucht)* Oef !

Roos: *(Komt terug binnen)* Oeps ! Die was ik bijna vergeten ! *(neemt de jas van Jos en verdwijnt weer)*

Emilie: Verdomme !

Jos: *(Fluisterend van achter de deur)* En, zijn ze weg ?

Emilie: Ja, maar ze heeft wel uw jas mee !

Jos: 't Is niet waar hé ! Mijn portefeuille en mijn autosleutels zitten daarin.

Emilie: 't Is goed weer. Je kan desnoods te voet naar huis. Zo ver is het niet.

Jos: Nee, maar hoe ga ik dat straks thuis uitleggen.

Emilie: Och, je vindt er wel wat op! Je bent immers niet aan je proefstuk toe. Is het niet Jos ?

Jos: Nee. Ik vind wel een uitleg. Maar nu wil niet meer verrast worden. Is de deur op slot ?

Emilie: Oei nee ! Philippe is met zijn eigen sleutel binnengekomen en die zal ze niet terug op slot hebben gedaan *(gaat weg richting voordeur)*

Jos: *(Zet zich in de zetel, haalt een flesje parfum uit zijn zak waarmee hij zich nog even besproeit)*

Emilie: *(Plots horen we Emilie luid praten)* Maar Dora ! Wat een aangename verrassing ! Kom binnen. ...

Dora: Ik stoor toch niet hé, Mimi ?

Emilie: Nee helemaal niet ! Kom geef eerst uw jas, dat ik hem aan de kapstok hang !

Jos: *(Schrikt zich een ongeluk)* Shit ! *(Laat z'n parfumflesje vallen en spurt richting slaapkamers)*

Emilie: *(Komen binnen als Jos net verdwenen is)* En hoe ben je eigenlijk bovengeraakt Dora ? Ik heb de bel niet gehoord ?

Dora: Philippe en Roos reden juist weg toen ik aankwam. Philippe heeft de deur beneden voor mij open gedaan. Toch een lieve jongen Philippe.

Emilie: Ja, zeg dat wel .

Dora: En jullie voordeur hier boven stond tegen aan en ik wou bellen, maar toen zag ik u de hal binnenkomen en ben ik maar binnengestapt.

Emilie: Maar zet u toch. En wat voor goed nieuws om u zo snel weer hier te zien ?

Dora: Och niets speciaals; Ik wou u eigenlijk alleen komen bedanken voor gisteren.

Emilie: Voor gisteren? Maar dat was toch niets speciaals dat etentje.

Dora: Ja maar, niet het etentje, maar voor wat je tegen mij verteld hebt.

Emilie: Oei, en wat heb ik dan voor speciaals tegen u verteld ?

Dora: Wel, van Jos; Dat ik mij van alles in mijn hoofd haalde en dat ik mij ongerust maakte voor niets ... omdat ik dacht dat hij naar iemand anders ging ...

Emilie: Oh dat; Maar daar moet je me toch niet voor bedanken.

Dora: Ik vind van wel. En je zei me ook dat hij het vandaag of morgen wel zou goed maken dat hij mijn verjaardag vergeten was ...

Emilie: Ja, en ... heeft hij het goed gemaakt ?

Dora: *(Straalt)* Je weet dat we gisteren namiddag nog zijn gaan wandelen?

Emilie: Ja, dat weet ik nog.

Dora: *(Straalt)* En 's avonds zijn we nog gaan eten in een chicque restaurant

Emilie: Amai !

Dora : Ja, en het was zo gezellig en zo romantisch ... Zo heb ik hem in gaan jaren meer meegemaakt.

Emilie: En hoe noemde dat restaurant ?

Dora: Dat was ergens in Brussel. Maar ik weet de naam niet meer. Hij kende dat restaurant van zijn werk zij hij. Iedereen van het personeel kende hem daar precies ...

Emilie: (*Fronst de wenkbrauwen*) Ja, dat zal wel.

Dora: (Nu verlegen en blozend) En we hebben 's avonds gevreeën !

Emilie: (*Nu geamuseerd*) Dora! Amai, zeg !

Dora: Ja en alles marcheert nog goed hoor !

Emilie: Ge ziet hé. Ik heb het u gezegd !

Dora: Heb jij er iets over gezegd tegen Jos , gisteren ?

Emilie: Niet echt. Ik heb hem alleen gezegd dat hij een fantastische vrouw heeft.

Dora: Allé Mimi. Je doet me blozen !

Emilie: De waarheid mag gezegd worden Dora !

Dora: Ik voel mij de gelukkigste vrouw ter wereld Mimmi; En dat is allemaal dank zij u! Bedankt !

Emilie: 't Is graag gedaan Dora !

Dora: En met u? Hoe is het nu met u en met Jozef ?

Emilie: Och , gewoon 't zelfde voort. Maar dat moet je je niet aantrekken.

Dora: En dat van dat rattenvergif ? Dat meende je toch niet hé Mimi ?

Emilie: O, Dat ! (*grijnslacht*) Nee ... dat was een grapje.

Dora: Ah, ik dacht het wel, maar je deed me toch even twijfelen.

Emilie: (*Overdreven*) Maar nee, Dora! Ik wil niet in de gevangenis belanden hoor !

Dora: (*Ziet het flesje parfum van Jos op de salontafel liggen*) Hé, dat is precies dezelfde parfum als Jos gebruikt ... Gebruikt Jozef die ook ?

Emilie: (*Schrikt even*) Euh ja, dat is van Jozef.

Dora: (*Staat recht*) Maar nu ben ik er mee weg hoor Mimi ! Ik wil u niet langer lastig vallen.

Emilie: Had ik op voorhand geweten dat je kwam dan had ik koffie gemaakt, maar nu moet ik eigenlijk weg.

Dora: Oh, maar dat is niet erg hoor Mimi ! Ik wou u gewoon even bedanken!

Emilie: Weet je wat. We spreken binnenkort eens af om samen iets te gaan doen. Dan kunnen we nog wat praten. Ik zal u opbellen om af te spreken.

Dora: Oh ja! Dat is een heel goed idee , Mimi !

Emilie: (*Gaat Dora voor naar de voordeur (off-scène)* Allé dag Dora (*geeft drie kussen*) Tot binnenkort hé.

Dora: En nog eens bedankt hé ! (*we horen de voordeur dichtslaan*)

Jos: (*Komt argwanend tevoorschijn*) En zijn we nu eindelijk alleen ?

Emilie: Ja, Jos ! Eindelijk ! (*smachtend loopt ze naar hem toe en wil hem omhelzen*)

Jos: (*houdt haar nog even af*) Je bent toch zeker hé ? Kan er echt niemand meer langskomen ?

Emilie: Nee Jos, echt niet ! Iedereen die zou kunnen langskomen is ondertussen gepasseerd!

Jos: En Jozef ?

Emilie: Die eet 's middags altijd op zijn werk !

Jos: (*heel ongerust*) Ja, maar misschien heeft hij zijn boterhammen wel vergeten.

Emilie: Jóoos alsjeblief ! Nee, hij heeft zijn boterhammen mee. (*kijkt in een kast*) Zijn brooddoos is weg. Maar waarom heb jij zo een schrik dat Jozef zou thuiskomen?

Jos: Ik heb dit precies al eens eerder meegemaakt ... in mijn droom en toen kwam hij 's middags ook onvoorzien thuis.

Emilie: Weet je wat ? Ik steek de sleutel aan de binnenkant op de voordeur. Dan kan hij niet binnen moest hij toch thuiskomen.

Jos: En de achterdeur ? Hij kan nog altijd binnen langs de achterdeur!

Emilie: (*Schamper*) Een achterdeur ...

Jos: Ja ...

Emilie: In een appartement op de twaalfde verdieping ...?

Jos: (*Ziet zijn overdreven bezorgdheid in*) Ja, je hebt gelijk, dat kan niet. Maar steek zeker de sleutel op de voordeur !

Emilie: *(Opgelucht dat ze eindelijk vrij spel hebben)* Jawel kapitein ! *(gaat dit doen en komt dan verlangend terug)* Voilà, de kust is veilig ! *(omhelzen elkaar)*

Jos: Eindelijk !

Emilie: Zeg , je hebt nogal moeite gedaan voor uw vrouw gisteren.

Jos: Ja, je hebt me toch gezegd dat ik dat moest doen.

Emilie: Ja, maar niet dat je moest overdrijven !

Jos: Oei ! Viel het op?

Emilie: Mij alleszins wel ! En als je haar meeneemt naar een restaurant, kies dan een ander restaurant dan dat waar je met al uw minnaressen gaat eten.

Jos: Had ze het door ?

Emilie: Iedereen van het personeel kende u daar, zei ze.

Jos: Ja, maar ik heb gezegd dat ik daar dikwijls kwam voor mijn werk !

Emilie: Een romantisch restaurant in Brussel ...

Jos: Ja zeg !

Emilie: Enfin, ze heeft niets door ! Integendeel zelfs ! *(ondeugend wijzend naar zijn kruis)* en bij u marcheert het blijkbaar allemaal nog goed ?

Jos: *(Verontwaardigd)* Heeft ze dat ook allemaal verteld ?

Emilie: Ja! Ik ben blijkbaar ineens haar beste vriendin! Maar genoeg nu over uw vrouw. Ik wil ook wel eens testen of het allemaal nog goed marcheert ...*(wil hem omhelzen)*

Jos: *(Houdt haar nog even af)* Je bent toch zeker dat hij niet zal binnenkomen hé?

Emilie: Zeg, hou nu eens op over Jozef en besteed eindelijk jouw aandacht aan mij! Trouwens over hem hoef je je geen zorgen meer te maken na vandaag !

Jos: Hoe bedoel je ?

Emilie: Weet je nog dat ik gisteren zei dat ik hem ooit eens van kant zou maken ?

Jos: Ja, dat meende je toch niet !

Emilie: Deze morgen heb ik rattenvergif onder de paté gemengd en heb daarmee zijn boterhammen belegd die hij mee heeft genomen naar het werk.

Jos: Mimi ...! Dat meen je niet !

Emilie: Toch wel ! Hoe hij gisteren deed, was voor mij de druppel die de emmer deed overlopen !

Jos: (*Slikt even*) Amai, jij gaat wel drastisch tewerk !

Emilie: Laat ons nu ophouden over Jozef en laat ons nu genieten van deze namiddag. Eindelijk heb ik u voor mij alleen ! (*ze omhelzen elkaar smachtend*)

Jos: Daar heb ik ongelooflijk naar uitgekeken, naar dit moment.

Emilie: Ik ook Jos ... ik ook !

Jos: Kom, ik heb ondertussen de slaapkamer al ontdekt ...

Emilie: O, niet zo vlug Joske. Hier wil ik van genieten. Geen vluggerdje ! dan ben je bij mij aan het verkeerde adres !

Jos: Ja, je hebt gelijk Mimi. Ik ben te gejaagd! We hebben nog heel de namiddag voor ons.

Emilie: Het eerst een beetje gezellig maken ! (*gaat de gordijnen van het terras toetrekken, zet een romantisch muziekje op*) Maak het u gemakkelijk (*tot Jos, die wat onwennig staat te wachten*) Nog een paar kaarsjes aansteken (*doet dit terwijl Jos in de zetel gaat zitten en neemt daarbij de krant weg*) Oei die condooms liggen hier nog. Ik heb ze nog net kunnen verstoppen voor Roos en Philippe. Hier , leg ze alvast op de slaapkamer ...

Jos: Jawel mevrouw ...

Emilie: En nu nog een glaasje wijn (*neemt twee glazen en een fles die ze aan Jos geeft als hij terug binnenkomt*) Hier trek maar af !

Jos: De fles ?

Emilie: (*ondeugend*) Foei! Stouterik (*gaat naast hem zitten*)

Jos: (*Schenkt twee glazen in en geeft er een aan Emilie*) Alsjeblief mevrouw.

Emilie: Dank u wel meneer (*ze klinken terwijl Jos eens slokje van zijn glas neemt, drinkt Emilie haar glas in drie grote teugen leeg*)

Jos: Amai ... Jij weet er wel weg mee !

Emilie: (*Terwijl ze haar glas terug volschenkt*) Jij deed gisteren ook aardig je best. Maar ik ben het aan mijn naam verplicht. Ik noem niet voor niets Wijnhuis, schatje ... !

Jos: (*Springt geschrokken recht*) Wat ...Noem jij Wijnhuis ???

Emilie: *(Verwonderd)* Ja, ... so what ?

Jos: *(In paniek)* Mijn droom ! Dat kan niet ... Mijn droom komt helemaal uit !

Emilie: Maar wat is dat toch met die droom van u ? Wees nu eens kalm en zet u bij mij. *(gaat angstig naast Emilie zitten)* Vertel me nu eens wat je gedroomd hebt ?

Jos: Ik was bij een andere vrouw in mijn droom en die woonde ook op een appartement op de twaalfde verdieping en toen kwam haar man thuis en uiteindelijk bleek die man úw man te zijn !

Emilie: Jozef ???

Jos: Ja, Jozef Toussaint! En hij noemde niet alleen zo. Hij wàs het ook of hij leek toch als twee druppels water op hem.

Emilie: En die vrouw noemde ook Mimi ?

Jos: Nee, die noemde Tanja.

Emilie: Maar dan is dat toch puur toeval ! Je zal Jozef zijn naam ergens gezien hebben, in een telefoonboek of op internet en toevallig leek die man uit die droom op hem.

Jos: Nee, dat kan geen toeval zijn, want jij kwam ook in mijn droom.

Emilie: Ik ???

Jos: Ja, jij ! En je noemde ook Wijnhuis ! Emilie Wijnhuis ! ... Maar jij noemt Mimi ... dat is dan toch een klein verschil.

Emilie: *(raakt nu toch ook een beetje geïntrigeerd door het verhaal van Jos)* Euhh ... iedereen noemt me wel Mimi, maar officieel noem ik Emilie ...

Jos: *(doodongerust wil hij weer uit de zetel, maar Mimi houdt hem tegen)* Zie je wel ! Ik moet hier weg of ik overleef het niet ... !

Emilie: *(houdt Jos stevig vast)* Blijf nu eens kalm Jos. Dromen zijn tot nader order nog altijd bedrog ! En wat deed die Emilie Wijnhuis ... enfin ik dus in uw droom ?

Jos: In mijn droom kwam ik in de hemel terecht toen ik dood was en moest ik beoordeeld worden voor een rechtbank en mijn schoonmoeder was daar ook en ons Roos en Philippe en Jozef ... En jij moest getuigen want jij woonde boven die Tanja op de dertiende verdieping en...

Emilie: Maar ik héb op de dertiende verdieping gewoond. Hierboven...

Jos: *(zakt nu totaal gelaten ineem)* Dat is toch niet meer normaal ...

Emilie: Ik woonde boven Jozef en toen mijn eerste man is gestorven heb ik na een tijd Jozef beter leren kennen en ben er uiteindelijk mee getrouwd ... puur uit

zakelijke overwegingen. Hij raakte aan geen vrouw en ik had geen Eurocent en vermits ik de huur niet meer kon betalen en dit appartement zijn eigendom is zijn we hier komen wonen.

Jos: Ik wil naar huis Emilie. Dat gaat fout aflopen. Ik voel het !

Emilie: (*Streng*) Jos, ik heb hier nu al zolang naar gesmacht. Ik laat u niet zomaar gaan. Wat jij allemaal vertelt is en blijft een droom. Weliswaar een hele rare, maar het blijft een droom !

Jos:: (*Rukt zich plots los, scharrelt zijn schoenen bijeen en loopt naar de voordeur*) Het spijt me Emilie, maar vandaag kan ik echt niet blijven . Dat loopt gegarandeerd fout af ! Ik bel je morgen terug ... (*hij verdwijnt, maar bijna onmiddellijk horen we gerammel en geklop op de voordeur*) Verdomme ! (*Jos komt terug op*) De sleutel ! Waar is de sleutel ?

Emilie: (*Met een grijns op het gelaat houdt ze de sleutel omhoog*) Je zal hem moeten komen zoeken Joske... (*dan laat ze verleidelijk de sleutel in haar décolleté verdwijnen*)

Jos: (*Tot bij haar*) Emilie, alsjeblief laat me gaan. Ik voel me echt niet gerust nu. ik wil niets liever dan bij u blijven, maar die droom speelt heel de tijd door mijn hoofd. Het zal zo waarschijnlijk toch niets worden.

Emilie: (*Neemt zijn hoofd vast*) Zet die droom nu toch eens uit uw hoofd Jos ... Kom, kom mee ... ik zal u een kalmerende massage geven (*neemt zijn hand en wil hem meetrekken*)

Jos: (*trekt eerst nog tegen*) Goed dan ... ik blijf nog een halfuurtje. Maar dan moet je me laten gaan ! Beloofd ?

Emilie: (*Blij*) Beloofd Jos ! (*met een zwoele blik loopt ze nu achterwaarts richting slaapkamer, Jos aan zijn hand meetrekkend*)

(*We horen nu gelach en gegiechel vanuit de slaapkamer we zien een zwoele lichtschijs en op de achtergrond speelt "Je 't aime moi non plus". Die zwoele sfeer wordt plots doorbroken door de luide deurbel die weerklinkt. Er valt even een stilte in de slaapkamer terwijl de muziek doorspeelt , maar dan herneemt het gelach en gegiechel tot de deurbel een tweede keer schelt, maar nu harder en langer. Nu wordt het weer stil in de slaapkamer terwijl de muziek blijft spelen. Als dan een derde keer de bel nog langer en harder schelt valt ook de muziek stil en horen we Emilie*) Blijf nu even liggen Jos. Ik ga gewoon even kijken door het kijkgaatje wie er voor de deur staat. 't Is precies toch wel dringend ! (*We zien Emilie nu verschijnen met enkel een kamerjas aan, ze steekt de kamer over naar de voordeur, komt even later terug en roept naar Jos*) 't Is de koerierdienst met de nieuwe koelkast !

Jos: (*Plots horen we een luide bonk van een van het schrikken uit zijn bed vallende Jos die het uitschreeuwt*) De koelkast !!!!! Neeee !!!!!

Pierre: (*Eerst verbaasd, dan lachend*) Ik noem dan wel Pierre, maar heilig ben ik niet hoor !

Jos: Pierre ! Jij noemt Pierre ! Emilie! Zie je het dan niet ! Alles komt uit zoals in mijn droom (*gaat ontdaan zitten*)

Pierre: (*Zet zich er bij*) Dat was precies wel een heel speciale droom meneer ! Nu maak je mij wel nieuwsgierig. Vertel eens !

Emilie: (*Kordaat*) Daar is het nu niet het moment voor. (*trekt hem recht*) Bedankt voor de levering en tot ziens ! (*wil hem de deur uitduwen*)

Pierre: Hola ! Niet zo snel mevrouwtje ! Als je eerst nog even de papieren wil aftekenen en het saldo wil betalen alsjeblieft !

Emilie: (*Tegen Pierre*) Ik ga even geld halen op de slaapkamer ! (*tegen Jos*) Blijf jij even hier (*voor Jos kan protesteren is ze verdwenen*)

Pierre: (*er valt even een ongemakkelijke stilte, maar dan wil Pierre het gesprek weer op gang brengen*) Schoon appartement hebben jullie hier meneer !

Jos: Ja, euh dat valt wel mee !

Pierre: (*Er valt weer een stilte, waarop hij gaat zitten en een paar keer zijn keel schraapt*) Dorstig weer hé meneer !

Jos: (*Heel onwennig*) Oh euh wil je misschien iets drinken ?

Pierre: (*gemaakt onschuldig*) Awel 't is dat je zo aandringt. Een pintje graag !

Jos: Een pintje dus ... Ik zal eens in de keuken kijken (*gaat wanhopig naar de keuken een pintje halen*)

Jozef (*Van zodra Jos weg is horen we plots een sleutel in de voordeur omdraaien, de deur opengaan en horen we Jozef met een zwakke stem roepen*) Mimi !

Emilie: (*We zien nu een verbijsterde Emilie in de slaapkamerdeur en een al even verbijsterde Jos in de keukendeur verschijnen. Pierre kijkt niet begrijpend van de een naar de ander. Dan schiet Emilie in actie, jaagt Jos de keuken in en doet teken naar de Pierre dat hij moet zwijgen !*)
Jozef ???

Jozef: (*Komt er doodziek uitziend naar binnen*) Ik ben ziek Emilie. Ik heb sinds ik mijn boterhammetjes op heb nog niets anders moeten doen dan braken en naar het toilet lopen. Die paté is mij precies slecht gekomen (*Ziet dan Pierre zitten*) Euh, wie bent u als ik vragen mag ?

Pierre: Ik ben Pierre van de firma Coel en ik heb de nieuwe koelkast gebracht !

Jozef: (*Streng*) Ah, eindelijk ! We zitten er al een half jaar op te wachten !

Pierre: Kan iemand misschien die papieren aftekenen en het saldo betalen alstublieft.

Jozef: Dan wil ik ze toch eerst even nakijken, vooraleer ik iets onderteken. (*gaat richting keuken*) Ik veronderstel dat ze in de keuken staat.

Emilie: (*Vliegt op Jozef af*) Maar schatje, ik heb ze al nagekeken. Ze werkt prima. Jij kan beter even gaan liggen als je zo ziek bent.

Jozef: Oh, maar dat is maar een kleine moeite. Toch maar even gaan kijken. We hebben er al zo lang moeten op wachten (*verdwijnt richting keuken*)

Emilie (*Tot haar wanhoop ziet ze Jozef de keuken ingaan en zegt dan tegen de Pierre*) Nu hangen we !

Pierre: Een vriendje op bezoek mevrouwtje ... (*Knipoogt*) Ik dacht al zoiets.

Jozef: (*Emilie en Pierre kijken vol spanning richting keuken er van overtuigd dat de hel daar zal losbreken, maar plots verschijnt Jozef weer*) Je had ze toch al nagekeken zei je ? (*tegen Emilie*) Maar goed dat ik zelf eens controleer. Die deur gaat niet open !

Pierre: Die deur gaat niet open ??? (*Emilie en Pierre bekijken elkaar niet begrijpend en beseffen plots dat Jos zich in de koelkast moet verstopt hebben en de deur langs binnen blokkeert.*) Dat moet ik even nakijken (*Volgt nu Jozef naar de keuken en geeft Emilie voor het publiek zichtbaar een knipoog*)

Emilie: (*Is nu totaal wanhopig en holt naar de slaapkamer , komt terug met de kleren van Jos. Ze weet niet goed waar er mee naar toe, maar opent dan het gordijn en gooit ze over de balustrade van het terras. Ze is net op tijd terug als Jozef en Pierre terug de woonkamer binnenkomen*) En krijg jij ze open ?

Pierre: (*Gespeeld verwonderd*) Dat heb ik nu nog nooit meegemaakt ... maar theoretisch zou het misschien wel kunnen als er een onderdruk wordt gecreëerd door bijvoorbeeld te snel de deur dicht te slaan als de koelkast na transport pas is ingeschakeld . Heb jij die deur misschien hard dichtgedaan mevrouwtje, als je ze controleerde.

Emilie: Oh ja. Ik heb ze keihard dicht geklopt ...

Pierre: KEI ... hard ?

Emilie: Ja, ik wou testen of de deur wel stevig genoeg was ...

Pierre: Er zit niets anders op dan ze terug mee te nemen . Dat kan ik hier niet repareren. (*verdwijnt weer richting keuken*)

Jozef: (*Moppert*) Dat is ook weer mooi. Zitten we al een half jaar te wachten op die koelkast en als ze dan eindelijk geleverd wordt blijkt ze niet meer open te kunnen.

Emilie: (*speelt het spelletje mee*) Ja, schatje, dat kan toch echt niet ! Dat is gewoon schandalig !

Jozef: (*Voelt zich plots weer doodziek*) Maar eerst ga ik wat liggen, want ik voel me doodziek ! (*Wil zich in de zetel leggen*)

Emilie: Maar nee schatje ! Ga toch op uw bed liggen. Daar is het veel rustiger.

Jozef: (*Zet zich rechtop*) Ja, je hebt misschien gelijk ... (*bekijkt haar dan*) Waarom loop jij nog in kamerjas rond ?

Emilie: Oh euh ... ik dacht in bad te gaan, maar als ik de kraan wou openzetten belde juist die kerel van de koelkast aan.

Jozef: En waarom branden die kaarsen ?

Emilie: Oh, om het wat gezellig te maken ... (*wil van onderwerp veranderen*) Maar hoe komt het dat je zo ziek bent ,

Jozef: Ik weet het niet goed, maar sinds ik deze middag mijn boterhammen heb gegeten voel ik mij doodziek. Die paté van gisteren kan toch nog niet slecht zijn ... (*gaat richting kamer en op dat moment komt Pierre weer uit de keuken met de koelkast. Jozef ziet dat en gaat er naar toe*)

Pierre: Ik ben er mee weg meneer, mevrouw ...

Jozef: Toch eens proberen of ze ondertussen toch niet opengaat (*Emilie verstijft van de schrik, Pierre heeft niet de tijd om te reageren en Jozef trekt aan de deur ... die vlot open gaat.*) Hoe kan dat nu ... ?

Pierre: (*Probeert er zich uit te praten*) Ja, dat begrijp ik ook niet goed. Maar het zou natuurlijk kunnen dat ...

Jozef: Zet ze dan maar weer op haar plaats !

Pierre: Ben je zeker ?

Jozef: Ja. We zullen wel zien als ze terug op haar plaats staat ... (*voelt plots braakneigingen opkomen*) oooohhh ! (*loopt weg richting voordeur, naar het toilet*)

Emilie: (*Niet begrijpend tot Pierre*) En waar is hij nu ?

Pierre: Hij kon er niet in blijven zitten. Ik kreeg die koelkast niet verplaatst als hij er in zat. Hij zit nog in de keuken !

Emilie: *(Nu kordaat)* Vooruit , zet die koelkast terug op haar plaats en maak dat je wegkomt *(gaat ongerust luisteren aan de deur naar het toilet)*

Jos: *(Komt voorzichtig uit de keuken en fluistert)* Mijn kleren. Ik moet mijn kleren hebben !

Emilie: *(Wanhopig)* Die heb ik net buiten gegooid !

Jos: Neee !!! *(ze bekijken elkaar lopen dan vlug naar het terras, buigen zich over de balustrade en zien dat de kleren weg zijn)*

Emilie: Weg ! Ze zijn weg !

Jos: Godverdomme !!! *(opeens weerklinkt een hevige donderslag, waarop beiden geschrokken naar boven kijken)*

Emilie: Hoe kan dat nu ? De zon schijnt en er is geen wolkje te bespeuren ?

Jos: *(Wanhopig)* Wat moet ik nu doen ? Zo kan ik toch niet naar buiten ?

Pierre: *(Komt uit de keuken)* Voilà ! Nu ben ik er echt mee weg ! Als iemand nu nog eindelijk die papieren wil aftekenen en betalen ...?

Emilie: *(Krijgt een idee)* Pierre ! Jij moet ons helpen ! Geef uw kleren aan Jos en doe jij die kamerjas aan !

Pierre: *(Schrikt)* Ja maar, zo kan ik toch niet naar huis !

Emilie: Nee, maar wel naar uw camionette. Die staat hier toch vlakbij. *(smekend)* Alsjeblief !!! *(dan verleidend)* Ik zal er u rijkelijk voor belonen !

Pierre: *(Bekijkt haar goedkeurend)* In dat geval ...Allé 't is goed !

Emilie: Merci ! Je bent een schat ! *(duwt ze nu allebei naar de keuken)* Vlug voor hij terugkomt ! *(dan loopt ze terug de woonkamer binnen en blaast zenuwachtig de kaarsen uit)*

Jozef: *(Verschijnt aan de deur)* En, is die kerel van de koelkast al weg ?

Emilie: Euh ... ja !

Jozef: Dan doe ik de voordeur weer op slot !*(verdwijnt weer, we horen de voordeur op slot draaien en zien hem dan weer verschijnen terwijl hij goed zichtbaar voor het publiek de sleutel in zijn broekzak steekt)* Ik ga op mijn bed liggen ! *(steekt de kamer door naar de slaapkamer en aan de deur zegt hij)* Wil je de dokter voor me bellen Emilie.

Emilie: *(Doodzenuwachtig)* Natuurlijk schatje. *(Jozef verdwijnt en we zien Pierre en Jos voorzichtig hun hoofd om de keukendeur steken)*

Jos: Is hij weg ? (*ze komen allebei nu de woonkamer binnen*)

Emilie: Ja, hij is op zijn bed gaan liggen !

Jos: Mijn schoenen ? Waar zijn mijn schoenen ?

Emilie: (*Schrikt*) In de slaapkamer. Die staan nog in de slaapkamer !!!

Jozef: (*Nu horen we plots Jozef woedend schreeuwen*) Emilie !!! Van wie zijn die schoenen ???

Emilie: (*Alom paniek nu ! Jos en Pierre lopen richting voordeur*) Nee! De voordeur is op slot ! Verstop jullie ! Ik probeer hem tegen te houden ! (*Emilie holt richting slaapkamer*)

Pierre: (*Terwijl we Jozef en Emilie hevig horen ruzie maken, zien we Pierre en Jos in paniek twijfelen wat ze moeten doen*) Kruip jij in de koelkast (*duwt Jos naar de keuken*) Ik verstop me op het terras (*Pierre gaat het terras op, twijfelt even kruipt dan voorzichtig over de balustrade en gaat er aanhangen zodat we enkel nog zijn handen aan de rand van de balustrade zien vastgrijpen*) !

Jozef: (*Komt woedend de kamer binnen met de schoenen van Jos in de hand. Hij schiet de keuken binnen, komt onmiddellijk terug, kijkt rond, gaat dan naar het terras en ziet daar de twee handen de rand vasthouden*) Haaaaa ! Nu heb ik u vuile rokkenjager ! (*Met de schoenen van Pierre klopt hij nu onophoudelijk en woest op de balustrade*)

Pierre: (*We zien nu de handen van de balustrade verdwijnen en horen Pierre wanhopig gillen*) Haaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa !!!!

Jozef: (*Het wordt nu stil en Jozef kijkt over de rand van de balustrade*) Die smeerlap had dan nog het lef mijn kamerjas aan te trekken ook ! ... Oooohh! Hij beweegt nog ! Hij leeft nog !!! (*Jozef komt woest van het balkon*) Maar dat zal niet lang meer duren ! (*Hij snelt de keuken binnen, we horen gestommel en zien even later Jozef de koelkast naar buiten sleuren ... !!*)

Dan wordt het donker en weerklinkt luid “de hevige versie van “Knocking on heavens door” van Guns & Roses”.

EINDE